

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 82

Anul 50

Ediția în limba română

Comunicări și informări

14 aprilie 2007

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	IV <i>Informări</i>	
	INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII EUROPENE	
	Curtea de Justiție	
2007/C 82/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 69, 24.3.2007	1
	V <i>Anunțuri</i>	
	PROCEDURI JURISDICȚIONALE	
	Curtea de Justiție	
2007/C 82/02	Cauza C-34/04: Hotărârea Curții (camera a treia) din data de 15 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Licențe de pescuit — Regulamentul (CE) nr. 3690/93 — Navele Wiron III și Wiron IV — Transfer definitiv al acestora în Argentina)	2
2007/C 82/03	Cauza C-150/04: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din data de 30 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Danemarcei („Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat — Libera circulație a lucrătorilor — Libertatea de a presta servicii — Libera circulație a capitalurilor — Libertatea de stabilire — Impozit pe venit — Asigurare de pensie pentru limită de vârstă — Asigurare încheiată cu o instituție de pensii stabilită într-un alt stat membru — Legislație fiscală — Limitarea deductibilității sau a excluderii din venitul impozabil a cotizațiilor plătite în cadrul unei scheme de pensii — Motive imperative de interes public — Eficacitatea controalelor fiscale — Coerența sistemului fiscal — Simetria sistemului fiscal — Convenție fiscală de evitare a dublei impuneri”)	2
2007/C 82/04	Cauza C-199/04: Hotărârea Curții (camera a doua) din data de 1 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord („Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directivele 85/337/CEE și 97/11/CE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului — Modificare importantă a utilizării unei construcții sau a unui teren — Inadmisibilitatea acțiunii”)	3

RO

2007/C 82/05	Cauza C-345/04: Hotărârea Curții (camera a treia) din data de 15 februarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare înaintată de către Bundesfinanzhof — Germania) — Centro Equestre da Lezíria Grande Lda/Bundesamt für Finanzen (Libertatea de a presta servicii — Reglementări fiscale — Regimul de impunere a societăților comerciale — Spectacole și lecții hipice organizate într-un stat membru de către o societate comercială cu sediul într-un alt stat membru — Deducerea cheltuielilor profesionale — Condiții — Raportul economic direct cu veniturile obținute din statul în care se exercită activitatea)	3
2007/C 82/06	Cauza C-239/05: Hotărârea Curții (camera a doua) din data de 15 februarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Hof van beroep te Brussel — Belgia) — BVBA Management, Training en Consultancy/Benelux-Merkenbureau („Mărci — Directiva 89/104/CEE — Cerere de înregistrare a unei mărci pentru un ansamblu de produse și servicii — Examinarea semnului de către autoritatea competentă — Luarea în considerare a tuturor faptelor și circumstanțelor pertinente — Competența instanței naționale sesizate cu contestație”)	4
2007/C 82/07	Cauza C-266/05 P: Hotărârea Curții (camera întâi) din data de 1 februarie 2007 — Jose Maria Sison/Consiliu (Recurs — Acces la documentele instituțiilor — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Excepții — Interes public — Siguranță publică — Relații internaționale — Documente care au servit drept bază unei decizii a Consiliului prin care s-au instituit măsuri restrictive împotriva anumitor persoane în cadrul luptei împotriva terorismului — Documente sensibile — Refuz de a acorda accesul — Refuz de a comunica identitatea statelor de la care provin unele dintre aceste documente)	4
2007/C 82/08	Cauza C-270/05: Hotărârea Curții (camera întâi) din data de 15 februarie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, formulată de către Areios Pagos — Grecia) — Athinaiki Chartopoïa AE/L. Panagiotidis și alții („Concedierile colective — Directiva 98/59/CE a Consiliului — Articolul 1 alineatul (1) litera (a) — Încetarea activității unității ca urmare a deciziei unilaterale a angajatorului — Noțiunea de «unitate»”)	5
2007/C 82/09	Cauza C-292/05: Hotărârea Curții (a doua camera) din data de 15 februarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Efeteio Patron — Grecia) — E. Lechouritou, V. Karkoulis, G. Pavlopoulos, P. Brátsikas, D. Sotiropoulos, G. Dimopoulos/Dimosio tis Omospondiakis Dimokratias tis Germanias (Convenția de la Bruxelles — Articolul 1 paragraful 1 prima frază — Sfera de aplicare — Materie civilă și comercială — Noțiune — Acțiune în despăgubiri introdusă într-un stat semnatar de avânzii-cauză ai victimelor unor masacre de război împotriva unui alt stat semnatar datorită acțiunilor forțelor sale armate)	5
2007/C 82/10	Cauza C-435/05: Hotărârea Curții (camera a patra) din data de 8 februarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Investrand BV/Staatssecretaris van Financiën (A șasea directivă TVA — Articolul 17 alineat (2) — Drept de deducere — Costuri aferente unor servicii de consultanță obținute în cadrul unei proceduri de arbitraj referitoare la determinarea cuantumului unei creanțe făcând parte din patrimoniul întreprinderii, dar născută anterior înregistrării titularului său ca plătitor de TVA)	6
2007/C 82/11	Cauza C-3/06 P: Hotărârea Curții (camera a doua) din 8 februarie 2007 — Groupe Danone/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Concurență — Înțelegere — Amenzi — Orientări privind metoda de stabilire a amenzilor — Comunicare privind cooperarea)	6
2007/C 82/12	Cauza C-114/06: Hotărârea Curții (camera a opta) din data de 8 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Slovacă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 96/48/CE — Rețele transeuropene — Interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză — Netranspunere)	7
2007/C 82/13	Cauza C-183/06: Hotărârea Curții (camera a cincea) din data de 15 februarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare de către Finanzgericht München — Germania) — Ruma GmbH/Oberfinanzdirektion Nürnberg („Tarif vamal comun — Nomenclatură Combinată — Clasificare tarifară — Poziția 8529 — Subpoziția 8529 90 40 — Membrană de tastatură pentru telefonul mobil”)	7

2007/C 82/14	Cauza C-324/06: Hotărârea Curții (camera a șaptea) din data de 1 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/116/CE — Incluziunea microorganismului <i>Candida guilliermondii</i> în anexa Directivei 82/471/CEE — Neadoptarea măsurilor necesare)	8
2007/C 82/15	Cauza C-12/05 P: Ordonanța Curții (camera a șasea) din 14 decembrie 2006 — Herbert Meister/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (Recurs — Post — Reîncadrarea unui șef de serviciu ca și consilier juridic în cadrul cabinetului vice-președintelui responsabil de problemele juridice — Recurs respins în parte ca vădit inadmisibil și în parte ca vădit nefondat)	8
2007/C 82/16	Cauza C-368/05 P: Ordonanța Curții din data de 8 decembrie 2006 — Polyelectrolyte Producers Group/Comisia Comunităților Europene, Consiliul Uniunii Europene (Recurs — Decizie a Consiliului de adoptare a poziției Comunității — Decizie a Comitetului Mixt al SEE care permite Regatului Norvegiei să aplice substanței acrilamidă limite specifice de concentrație mai restrictive decât cele autorizate în comunitate)	9
2007/C 82/17	Cauza C-373/05 P: Ordonanța Curții din 22 ianuarie 2007 — Bart Nijs/Curtea de Conturi a Comunităților Europene (Recurs — Funcționari — Decizie de a nu promova un funcționar în gradul LA 5 — Plângere prealabilă — Identitate de obiect și cauză — Recurs vădit nefondat)	9
2007/C 82/18	Cauza C-57/06 P: Ordonanța Curții din 26 ianuarie 2007 — Elisabetta Righini/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Funcționari — Agenți temporari — Încadrare într-un anumit grad și într-o anumită treaptă — Încadrare în gradul superior al carierei — Denaturarea faptelor — Vicii de motivare — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit neîntemeiat)	9
2007/C 82/19	Cauza C-126/06: Ordonanța Curții (camera a opta) din data de 19 ianuarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Dioikitiko Protodikeio Tripolis — Grecia) — Carrefour — Marinopoulos AE/Nomarchiaki aftodioikisi Tripolis (Libera circulație a mărfurilor — Articolul 28 CE — Restricții cantitative — Măsuri cu efect echivalent — Comercializarea produselor de panificație congelate)	10
2007/C 82/20	Cauza C-129/06 P: Ordonanța Curții din 12 decembrie 2006 — Autosalone Ispra Snc/Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (Recurs — Responsabilitate extracontractuală a Comunității Europene a Energiei Atomice — Revărsarea unui colector — Denaturare — Cercetare judecătorească)	10
2007/C 82/21	Cauza C-273/06: Ordonanța Curții (camera a șaptea) din data de 26 ianuarie 2006 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Handelsgericht Wien — Austria) — Auto Peter Petschenig GmbH/Toyota Frey Austria GmbH (Articolul 104 alineatul (3) paragraful 1 din Regulamentul de procedură — Concurență — Acord de distribuție a autovehiculelor — Excepție pe categorii — Regulament (CE) nr. 1475/95 — Articolul 5 alineatul (3) — Rezilierea de către furnizor — Intrare în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1400/2002 — Necesitatea unei reorganizări a rețelei de distribuție)	11
2007/C 82/22	Cauza C-302/06: Ordonanța Curții (camera a treia) din data de 25 ianuarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare a Krajský súd v Prešove — Republica Slovacă) — František Koval'ský/Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov și alții (Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Protocol adițional la Convenția europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale — Drept de proprietate — Amplasarea unor instalații electrice pe terenuri proprietate privată fără despăgubirea proprietarilor — Necompetența Curții)	11
2007/C 82/23	Cauza C-503/06: Acțiune introdusă la data de 13 decembrie 2006 — Comisia/Italia	12



2007/C 82/24	Cauza C-12/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale civile di Genova la data de 18 ianuarie 2007 — Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade/Guvernul Republicii Italiene, Ministerul Infrastructurii și Transporturilor, Ministerul Economiei și Finanțelor, Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)	12
2007/C 82/25	Cauza C-16/07 P: Recurs introdus la 22 ianuarie 2007 de către Marguerite Chetcuti împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera a patra) pronunțate la 8 noiembrie 2006 în cauza T-357/04, Chetcuti/Comisie	13
2007/C 82/26	Cauza C-23/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) la data de 25 ianuarie 2007 — Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio/Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia	14
2007/C 82/27	Cauza C-24/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) la data de 25 ianuarie 2007 — Cantina Produttori Cormons, Luigi Soini/Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia	15
2007/C 82/28	Cauza C-27/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Consiliul de Stat (Franța) la data de 26 ianuarie 2007 — Banque Fédérative du Crédit Mutuel/Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie	16
2007/C 82/29	Cauza C-28/07 P: Recurs introdus la data de 26 ianuarie 2007 de către NV Ter Lembeek International împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera a cincea extinsă) din data de 23 noiembrie 2006, pronunțată în cauza T-217/02, NV Ter Lembeek International/Comisia Comunităților Europene	16
2007/C 82/30	Cauza C-32/07: Acțiune introdusă la data de 29 ianuarie 2007 — Comisia/Regatul Spaniei	17
2007/C 82/31	Cauza C-36/07: Acțiune introdusă la data de 31 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	17
2007/C 82/32	Cauza C-38/07 P: Recurs introdus la data de 1 februarie 2007 de Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading împotriva hotărârii pronunțate la data de 30 noiembrie 2006 de Tribunalul de Primă Instanță (camera a treia) în cauza T-382/04, Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading/Comisia Comunităților Europene	18
2007/C 82/33	Cauza C-39/07: Acțiune introdusă la data de 1 februarie 2007 — Comisia/Regatul Spaniei	18
2007/C 82/34	Cauza C-40/07: Acțiune introdusă la data de 1 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	19
2007/C 82/35	Cauza C-45/07: Acțiune introdusă la data de 2 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	19
2007/C 82/36	Cauza C-46/07: Acțiune introdusă la data de 1 februarie 2007 — Comisia/Republica Italiană	20
2007/C 82/37	Cauza C-47/07 P: Recurs introdus la data de 2 februarie 2007 de către Masdar (Regatul Unit) Ltd împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera a cincea) pronunțate la data de 16 noiembrie 2006 în cauza T-333/03, Masdar (Regatul Unit) Ltd/Comisia Comunităților Europene	20
2007/C 82/38	Cauza C-48/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Cour d'appel de Liège (Belgia) la data de 5 februarie 2007 — Statul belgian/Les Vergers du Vieux Tauves SA	21

2007/C 82/39	Cauza C-54/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Arbeidshof te Brussel la data de 6 februarie 2007 — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/NV Firma Feryn	21
2007/C 82/40	Cauza C-68/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Högsta domstolen (Suedia) la data de 12 februarie 2007 — Kerstin Sundelind Lopez/Miquel Enrique Lopez Lizazo	23
2007/C 82/41	Cauza C-69/07: Acțiune introdusă la data de 9 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	23
2007/C 82/42	Cauza C-72/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Spania) la data de 9 februarie 2007 — José Manuel Blanco Pérez și María del Pilar Chao Gómez/Consejería de Salud y Servicios Sanitarios	23
2007/C 82/43	Cauza C-79/07: Acțiune introdusă la data de 13 februarie 2007 — Comisia/Malta	24
2007/C 82/44	Cauza C-82/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Tribunal Supremo (Spania) la data de 15 februarie 2007 — Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones/Administración del Estado	24
2007/C 82/45	Cauza C-86/07: Acțiune introdusă la data de 15 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	24
2007/C 82/46	Cauza C-87/07: Acțiune introdusă la data de 15 februarie 2007 — Comisia/Republica Malta	25
2007/C 82/47	Cauza C-91/07: Acțiune introdusă la data de 19 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	25
2007/C 82/48	Cauza C-102/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la data de 21 februarie 2007 — Adidas AG și Adidas Benelux BV/Marca Mode CV, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz, Netherlands BV, Vendex KBB Nederland BV	26
2007/C 82/49	Cauza C-104/07: Acțiune introdusă la data de 21 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	26
2007/C 82/50	Cauza C-47/05: Ordonanța președintelui Curții din data de 18 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	26
2007/C 82/51	Cauza C-53/06: Ordonanța președintelui Curții din data de 22 decembrie 2006 — Comisia/Spania	27
2007/C 82/52	Cauza C-79/06: Ordonanța președintelui camerei a treia a Curții din data de 7 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză	27
2007/C 82/53	Cauza C-91/06: Ordonanța președintelui camerei a cincea a Curții din data de 30 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria	27
2007/C 82/54	Cauza C-93/06: Ordonanța președintelui Curții din 14 decembrie 2006 — Comisia/Austria	27
2007/C 82/55	Cauza C-95/06 P: Ordonanța președintelui Curții din data de 8 noiembrie 2006 — Bausch & Lomb Inc./Oficiul pentru armonizare în cadrul Pieței Interne (Mărci de comerț, desene și modele industriale), Biofarma SA	27
2007/C 82/56	Cauza C-109/06: Ordonanța președintelui camerei a patra a Curții din data de 1 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania	27

2007/C 82/57	Cauza C-110/06: Ordonanța președintelui Curții din data de 30 noiembrie 2006 — Comisia/Belgia	28
2007/C 82/58	Cauza C-222/06: Ordonanța președintelui Curții din data de 30 ianuarie 2007 — Comisia Comunității/Republica Franceză	28
2007/C 82/59	Cauza C-259/06: Ordonanța președintelui Curții din data de 1 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos	28
2007/C 82/60	Cauza C-299/06: Ordonanța președintelui Curții din data de 15 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	28
2007/C 82/61	Cauza C-326/06: Ordonanța președintelui Curții din data de 18 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	28
2007/C 82/62	Cauza C-370/06: Ordonanța președintelui Curții din data de 24 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	28
2007/C 82/63	Cauza C-377/06: Ordonanța președintelui Curții din data de 29 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Finlanda	29
2007/C 82/64	Cauza C-395/06: Ordonanța președintelui Curții din data de 5 februarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Tribunal Supremo — Spania) — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda)/Al Rima SA	29

Tribunalul de Primă Instanță

2007/C 82/65	Cauza T-23/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 6 februarie 2007 — CAS/Comisia („Acord de asociere între CEE și Republica Turcia — Restituirea taxelor de import — Suc de fructe concentrat produs în Turcia — Cod vamal comunitar — Certificate de transport — Circumstanță specifică — Dreptul la apărare”)	30
2007/C 82/66	Cauza T-339/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 7 februarie 2007 — Clotuche/Comisie („Funcționari — Reîncadrarea unui director în funcția de consilier principal — Interesul serviciului — Echivalența posturilor — Reorganizarea Eurostat — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubiri”)	30
2007/C 82/67	Cauze conexe T-118/04 și T-134/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 7 februarie 2007 — Caló/Comisia („Funcționari — Mutarea unui director pe post de consilier principal — Interesul serviciului — Echivalența funcțiilor — Reorganizarea Eurostat — Numirea într-un post de director — Anunț pentru ocuparea unui post vacant — Obligația de motivare — Evaluarea meritelor candidaților — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubiri”)	31
2007/C 82/68	Cauza T-143/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 6 februarie 2007 — Camurato Carfagno/Comisie („Funcție publică — Funcționari — Notare — Raport asupra evoluției profesionale — Exercițiu de evaluare 2001/2002 — Acțiune în anulare — Excepție de nelegalitate — Eroare vădită de apreciere”)	31
2007/C 82/69	Cauza T-175/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 7 februarie 2007 — Gordon/Comisie („Funcționari — Acțiune în anulare — Raport asupra evoluției carierei — Invaliditate totală și permanentă — Pierderea interesului de a exercita acțiunea — Lipsa necesității de a se pronunța — Acțiune în despăgubiri — Inadmisibilitate”)	32

2007/C 82/70	Cauza T-204/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 15 februarie 2007 — Indorata-Serviços e Gestão/OAPI (HAIRTRANSFER) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare HAIRTRANSFER — Motive absolute de refuz al înregistrării — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 32	32
2007/C 82/71	Cauzele conexe T-246/04 și T-71/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 6 februarie 2007 — Wunenburger/Comisie („Funcționari — Rapoarte de evaluare — Exercițiile de evaluare 1997/1999 și 1999/2001 — Raport privind evoluția carierei — Exercițiul de evaluare 2001/2002 — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Acțiune în despăgubiri — Dreptul la apărare”) 32	32
2007/C 82/72	Cauza T-256/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 13 februarie 2007 — Mundipharma/OHMI — Altana Pharma (RESPICUR) („Marcă comunitară — Procedura de opoziție — Cerere de înregistrare marcă comunitară verbală RESPICUR — Marcă națională verbală anterioară RESPICORT — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Dovada utilizării mărcii anterioare — Articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94”) 33	33
2007/C 82/73	Cauza T-318/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 februarie 2007 — Boucek/Comisie („Funcționari — Concurs general — Refuzul de a permite participarea la probele scrise — Depunerea tardivă a actului de candidatură”) 33	33
2007/C 82/74	Cauza T-353/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 13 februarie 2007 — Ontex/OAPI — Curon Medical (CURON) („Marcă comunitară — Procedura de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale CURON — Opoziția titularului mărcii comunitare verbale EURON — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 34	34
2007/C 82/75	Cauza T-354/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 13 februarie 2007 — Petralia/Comisia („Funcționari — Agenți temporari — Servicii științifice — Încadrarea în grad”) 34	34
2007/C 82/76	Cauza T-435/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 14 februarie 2007 — Simões Dos Santos/OAPI („Funcție publică — Funcționari și agenți ai OAPI — Evaluare și promovare — Anulare și recalculare a numărului de puncte de merit — Regim tranzitoriu — Acțiune în anulare — Excepție de ilegalitate — Neretroactivitate — Principiile legalității și securității juridice — Bază legală — Încredere legitimă — Egalitate de tratament”) 34	34
2007/C 82/77	Cauza T-477/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 6 februarie 2007 — Aktieselskabet af 21. november 2001/OAPI — TDK Kabushiki Kaisha (TDK) („Marcă comunitară — Procedura opoziției — Cerere de înregistrare marcă comunitară verbală TDK — Marcă comunitară figurativă anterioară TDK — Mărci naționale verbale sau figurative anterioare TDK — Motiv relativ de refuz — Notorietate — Profit obținut în mod ilicit din caracterul distinctiv sau din notorietatea mărcii anterioare — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 35	35
2007/C 82/78	Cauza T-501/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 15 februarie 2007 — Bodegas Franco-Españolas/OAPI — Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro (ROYAL) („Marcă comunitară — Procedura de opoziție — Cerere de înregistrare marcă comunitară verbală ROYAL — Marcă comunitară verbală anterioară ROYAL FEITORIA — Motiv relativ de refuz — Absența riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 35	35
2007/C 82/79	Cauza T-65/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 14 februarie 2007 — Seldis/Comisie („Funcționari — Stagiari — Serviciile științifice sau tehnice — Numirea unui agent temporar ca urmare a unui concurs de titularizare — Încadrarea în grad și treaptă — Articolele 31 și 32 din statut”) 36	36

2007/C 82/80	Cauza T-88/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 februarie 2007 — Quelle/OAPI — Nars Cosmetics (NARS) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative NARS — Mărci figurative naționale anterioare incluzând elementul verbal MARS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Absența similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 36	36
2007/C 82/81	Cauza T-317/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 7 februarie 2007 — Kustom Musical Amplification/OAPI (Forma unei chitare) („Marcă comunitară — Cerere pentru o marcă tridimensională — Forma unei chitare — Motiv absolut de refuz — Încălcarea dreptului la apărare — Motivare — Articolul 73 din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 37	37
2007/C 82/82	Cauza T-55/05: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 25 ianuarie 2007 — Rijn Schelde Mondia France/Comisie („Acțiune în anulare — Tarifal Vamal Comun — Cerere de remitere a unor drepturi de import — Act cauzator de prejudiciu — Inadmisibilitate”) 37	37
2007/C 82/83	Cauza T-423/05 R: Ordonanța Președintelui Tribunalului de Primă Instanță din data de 29 ianuarie 2007 — Olympiaki Aeroporia Ypiresies/Comisie („Procedura ordonanței președințiale — Cerere de suspendare a executării — Ajutor de stat — Urgență”) 37	37
2007/C 82/84	Cauza T-91/06 R: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 26 ianuarie 2007 — Theofilopoulos/Comisia Comunităților Europene („Acțiune în despăgubiri — Cerere de restituire a scrisorilor de garanție — Lipsa competenței Tribunalului — Inadmisibilitatea acțiunii — Acțiune vădit lipsită de orice bază legală”) 38	38
2007/C 82/85	Cauza T-124/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 24 ianuarie 2007 — MIP Metro/OAPI — MetroRED Telecom (MetroRED) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Lipsa necesității de a se pronunța”) 38	38
2007/C 82/86	Cauza T-16/07: Acțiune introdusă la data de 17 ianuarie 2007 — Torres/OAPI — Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés (TORRE DE BENITEZ) 38	38
2007/C 82/87	Cauza T-17/07: Acțiune introdusă la data de 16 ianuarie 2007 — Torres/OAPI — Bodegas Navarro López (CITA DEL SOL) 39	39
2007/C 82/88	Cauza T-24/07: Acțiune introdusă la data de 6 februarie 2007 — ThyssenKrupp Stainless AG/Comisie 39	39
2007/C 82/89	Cauza T-26/07: Acțiune introdusă la data de 7 februarie 2007 — LIPOR/Comisie 40	40
2007/C 82/90	Cauza T-30/07: Acțiune introdusă la data de 5 februarie 2007 — Denka International/Comisie 41	41
2007/C 82/91	Cauza T-33/07: Acțiune introdusă la data de 12 februarie 2007 — Republica Elenă/Comisia Comunităților Europene 42	42
2007/C 82/92	Cauza T-34/07: Acțiune introdusă la data de 7 februarie 2007 — Goncharov/OAPI — DSB (DSBW) 43	43
2007/C 82/93	Cauza T-35/07: Acțiune introdusă la data de 12 februarie 2007 — Leche Celta/OAPI — Celia (Celia) 43	43
2007/C 82/94	Cauza T-36/07: Acțiune introdusă la data de 12 februarie 2007 — Zipcar Inc./OAPI — Canary Islands Car (ZIPCAR) 44	44
2007/C 82/95	Cauza T-37/07: Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — El Morabit/Consiliu 44	44

2007/C 82/96	Cauza T-38/07: Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — Shell Petroleum și alții/Comisie	45
2007/C 82/97	Cauza T-39/07: Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — ENI/Comisie	45
2007/C 82/98	Cauza T-40/07 P: Recurs introdus în data de 14 februarie 2007 de către José António de Brito Sequeira Carvalho împotriva hotărârii pronunțate în data de 13 decembrie 2006 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-17/05, de Brito Sequeira Carvalho/Comisie	46
2007/C 82/99	Cauza T-41/07: Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — IPK International-World Tourism Marketing Consultants/Comisie	47
2007/C 82/100	Cauza T-42/07: Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — Dow Chemical și alții/Comisie	47
2007/C 82/101	Cauza T-43/07 P: Recurs introdus la 14 februarie 2007 de către Neophytos Neophytou împotriva hotărârii pronunțate la data de 13 decembrie 2006 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-22/05, Neophytou/Comisie	48
2007/C 82/102	Cauza T-44/07: Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — Kaučuk/Comisie	49
2007/C 82/103	Cauza T-45/07: Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — Unipetrol/Comisie	49
2007/C 82/104	Cauza T-47/07: Acțiune introdusă la data de 21 februarie 2007 — ratiopharm/OAPI (BioGenerix)	50
2007/C 82/105	Cauza T-48/07: Acțiune introdusă la data de 21 februarie 2007 — ratiopharm/OAPI (BioGeneriX)	50
2007/C 82/106	Cauza T-52/07: Acțiune introdusă la data de 14 februarie 2007 — Movimondo Onlus/Comisie	51
2007/C 82/107	Cauza T-54/07: Acțiune introdusă în data de 19 februarie 2007 — Vtesse Networks Ltd./Comisie	52
2007/C 82/108	Cauza T-55/07: Acțiune introdusă la data de 23 februarie 2007 — Țările de Jos/Comisie	52
2007/C 82/109	Cauza T-37/02: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 februarie 2007 — Banca Sanpaolo Imi/Comisia	53
2007/C 82/110	Cauza T-39/02: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 februarie 2007 — Banca Intesa Banca Commerciale italiana/Comisie	53
2007/C 82/111	Cauza T-40/02: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 februarie 2007 — Capitalia, fosta Banca di Roma/Comisie	53
2007/C 82/112	Cauza T-41/02: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 februarie 2007 — MCC/Comisie	53

Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene

2007/C 82/113	Cauza F-30/05: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (camera a doua) din data de 1 martie 2007 — Sundholm/Comisie (Funcționari — Evaluare — Raport privind evoluția carierei — Realizarea evaluării pe anul 2003 — Obligația de motivare a raportului — Dreptul la apărare)	54
2007/C 82/114	Cauza F-72/05: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (camera a doua) din data de 1 martie 2007 — Fardoom și Ashbrook/Comisie (Funcționari — Rambursarea cheltuielilor — Cheltuieli aferente delegațiilor — Refuzul de a semna ordinele de deplasare întocmite în cadrul activității sindicale — Interesul de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate)	54



2007/C 82/115	Cauza F-84/05: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (camera a doua) din data de 1 martie 2007 — Neirinck/Comisie (Funcționari — Agent temporar — Admisibilitate — Cerere în temeiul articolului 90 alineatul (1) din Statutul funcționarilor — Principiul protecției încrederii legitime — Pretinsă promisiune de recrutare) 55	55
2007/C 82/116	Cauza F-1/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (camera a treia) din data de 14 februarie 2007 — Fernández Ortiz/Comisie (Funcționari — Recrutare — Perioadă de probă — Concediere după terminarea perioadei de probă) 55	55
2007/C 82/117	Cauza F-138/06: Acțiune introdusă la data de 18 decembrie 2006 — Meister/OAPI 55	55
2007/C 82/118	Cauza F-8/07: Acțiune introdusă la data de 26 ianuarie 2007 — Chassagne/Comisie 56	56
2007/C 82/119	Cauza F-13/07: Acțiune introdusă în data de 7 februarie 2007 — Scozzaro/EMEA 56	56
2007/C 82/120	Cauza F-14/07: Acțiune introdusă în data de 27 februarie 2007 — Caló/Comisie 57	57
2007/C 82/121	Cauza F-78/05: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din data de 27 februarie 2007 — Rounis/Comisie 57	57
2007/C 82/122	Cauza F-102/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din data de 14 februarie 2007 — Geert Haelterman ș. a./Comisia 57	57

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2007/C 82/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**

JO C 69, 24.3.2007

Publicații anterioare

JO C 56, 10.3.2007

JO C 42, 24.2.2007

JO C 20, 27.1.2007

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (camera a treia) din data de 15 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-34/04) ⁽¹⁾

(*Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Licențe de pescuit — Regulamentul (CE) nr. 3690/93 — Navele Wiron III și Wiron IV — Transfer definitiv al acestora în Argentina*)

(2007/C 82/02)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: T. van Rijn și C. Diderich, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos (reprezentant: H.G. Sevenster, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 3690/93 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind stabilirea unui sistem comunitar care fixează normele referitoare la informațiile minime pe care trebuie să le conțină licențele de pescuit (JO L 341, p. 93) — Neretragerea licențelor de pescuit ale navelor Wiron III și Wiron IV după transferul lor definitiv în Argentina

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 71, 20.3.2004.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din data de 30 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Danemarcei

(Cauza C-150/04) ⁽¹⁾

(*„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat — Libera circulație a lucrătorilor — Libertatea de a presta servicii — Libera circulație a capitalurilor — Libertatea de stabilire — Impozit pe venit — Asigurare de pensie pentru limită de vârstă — Asigurare încheiată cu o instituție de pensii stabilită într-un alt stat membru — Legislație fiscală — Limitarea deductibilității sau a excluderii din venitul impozabil a cotizațiilor plătite în cadrul unei scheme de pensii — Motive imperative de interes public — Eficacitatea controalelor fiscale — Coerența sistemului fiscal — Simetria sistemului fiscal — Convenție fiscală de evitare a dublei impuneri”*)

(2007/C 82/03)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: R. Lyal, S. Tams și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Regatul Danemarcei (reprezentant: J. Molde, agent)

Părți interveniente în interesul pârâtei: Regatul Suediei (reprezentant: A. Kruse, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 39 CE, 43 CE, 49 CE și 56 CE — Legislație fiscală care limitează deductibilitatea din venitul impozabil a cotizațiilor de asigurare de pensie pentru limită de vârstă la asigurările încheiate cu o întreprindere stabilită în respectul stat membru

Dispozitivul

- 1) Prin adoptarea și menținerea în vigoare a unui sistem de asigurări de viață și de pensie care prevede că dreptul de a deduce și dreptul de a exclude cotizațiile din venitul impozabil este recunoscut numai pentru cotizațiile plătite în temeiul unor contracte încheiate cu instituții de pensii stabilite în Danemarca, în timp ce nicio facilitate fiscală de această natură nu se acordă pentru cotizațiile achitate în temeiul unor contracte încheiate cu instituții de pensii stabilite în alte state membre, Regatul Danemarcei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolelor 39 CE, 43 CE și 49 CE.
- 2) Regatul Danemarcei este obligat la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 190 din 24.7.2004.

Hotărârea Curții (camera a doua) din data de 1 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-199/04) (¹)

(„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directivele 85/337/CEE și 97/11/CE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte asupra mediului — Modificare importantă a utilizării unei construcții sau a unui teren — Inadmisibilitatea acțiunii”)

(2007/C 82/04)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C.-F. Durand și F. Simonetti, agenți, A. Howard, barrister)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: M. Bethell și E. O'Neill, agenți, D. Elvin, QC, și J. Maurici, barrister)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 2, 3, 4, 5, 6, 8 și 9 din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40), astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE din 3 martie 1997 (JO L 73, p. 5) — Autorizații acordate fără evaluare

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 179, 10.7.2004.

Hotărârea Curții (camera a treia) din data de 15 februarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare înaintată de către Bundesfinanzhof — Germania) — Centro Equestre da Leziria Grande Lda/Bundesamt für Finanzen

(Cauza C-345/04) (¹)

(*Libertatea de a presta servicii — Reglementări fiscale — Regimul de impunere a societăților comerciale — Spectacole și lecții hipice organizate într-un stat membru de către o societate comercială cu sediul într-un alt stat membru — Deducerea cheltuielilor profesionale — Condiții — Raportul economic direct cu veniturile obținute din statul în care se exercită activitatea*)

(2007/C 82/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Centro Equestre da Leziria Grande Lda

Pârâtă: Bundesamt für Finanzen

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof — Compatibilitatea dintre articolul 59 din tratatul CE (devenit, după modificare, art. 49 CE) și dispozițiile unei legislații naționale privind impozitul asupra veniturilor contribuabililor nerezidenți care prevăd rambursarea sumelor plătite cu titlu de impozit atunci când totalitatea cheltuielilor profesionale aflate în raport economic direct cu veniturile reprezintă mai mult decât jumătatea veniturilor.

Dispozitivul

Articolul 59 din Tratat nu se opune unei prevederi din legislațiile naționale, precum cea în speță în litigiul principal, în măsura în care condiționează rambursarea sumelor prelevate cu titlu de impozit pe profitul societăților comerciale reținut la sursă, aplicat asupra veniturilor obținute de către un contribuabil parțial supus regimului fiscal, de existența raportului direct între suma cheltuielilor profesionale a căror deducere este solicitată de către contribuabilul respectiv și veniturile obținute din activități economice desfășurate pe teritoriul statului membru în cauză, atât timp cât vor fi calificate ca atare toate cheltuielile indisociabil legate de această activitate, indiferent de locul sau data efectuării cheltuielilor. Din contră, articolul în speță se opune prevederilor unei legislații naționale în măsura în care acestea supun rambursarea impozitului sus-amintit îndeplinirii condiției ca aceste cheltuieli profesionale să fie mai mari decât jumătatea veniturilor obținute.

(¹) JO C 273, 6.11.2004.

Hotărârea Curții (camera a doua) din data de 15 februarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Hof van beroep te Brussel — Belgia) — BVBA Management, Training en Consultancy/ Benelux-Merkenbureau

(Cauza C-239/05) (¹)

(„Mărci — Directiva 89/104/CEE — Cerere de înregistrare a unei mărci pentru un ansamblu de produse și servicii — Examinarea semnului de către autoritatea competentă — Luarea în considerare a tuturor faptelor și circumstanțelor pertinente — Competența instanței naționale sesizate cu contestație”)

(2007/C 82/06)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: BVBA Management, Training en Consultancy

Pârât: Benelux-Merkenbureau

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Hof van beroep te Brussel — Interpretarea articolului 3 din Directiva 89/104/CEE: Prima directivă a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 40, p. 1) — Cerere de înregistrare a mărcii „The Kitchen Company” — Examinarea semnului de către autoritatea competentă — Luarea în considerare a tuturor

faptelor și circumstanțelor pertinente — Hotărârea Koninklijke KPN Nederland

Dispozitivul

Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretată în sensul că:

- atunci când refuză înregistrarea unei mărci, autoritatea competentă este obligată să indice în decizie concluzia la care a ajuns cu privire la fiecare dintre produsele și serviciile vizate în cererea de înregistrare, indiferent de modul în care a fost formulată această cerere. Totuși, dacă același motiv de refuz este invocat pentru o categorie sau un grup de produse sau servicii, autoritatea competentă se poate limita la o motivare generală pentru toate produsele sau serviciile respective;
- nu se opune unei reglementări naționale care împiedică instanța sesizată cu contestație împotriva unei decizii a autorității competente să se pronunțe asupra caracterului distinctiv al mărcii, individual pentru fiecare dintre produsele și serviciile vizate în cererea de înregistrare, atâta timp cât nici decizia, nici cererea respectivă nu se referă la categorii de produse sau servicii ori la produse sau servicii considerate individual;
- nu se opune unei reglementări naționale care împiedică instanța sesizată cu contestație împotriva unei decizii a autorității competente să țină cont de fapte și circumstanțe ulterioare datei pronunțării deciziei.

(¹) JO C 217, 3.9.2005.

Hotărârea Curții (camera întâi) din data de 1 februarie 2007 — Jose Maria Sison/Consiliu

(Cauza C-266/05 P) (¹)

(Recurs — Acces la documentele instituțiilor — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Excepții — Interes public — Siguranță publică — Relații internaționale — Documente care au servit drept bază unei decizii a Consiliului prin care s-au instituit măsuri restrictive împotriva anumitor persoane în cadrul luptei împotriva terorismului — Documente sensibile — Refuz de a acorda accesul — Refuz de a comunica identitatea statelor de la care provin unele dintre aceste documente)

(2007/C 82/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurrent: Jose Maria Sison (reprezentant: J. Fermon, avocat)

Cealaltă parte în proces: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: M. Bauer și E. Finnegan, în calitate de agenți)

Obiectul

Recurs împotriva hotărârii Tribunalului de primă instanță (camera a doua) din data de 26 aprilie 2005, Sison/Consiliu (cauzele conexe T-110/03, T-150/03 și T-405/03), prin care Tribunalul a respins cererea de anulare a deciziei Consiliului prin care s-a respins cererea introdusă de reclamant privind accesul la anumite documente pe care Consiliul și-a întemeiat decizia 2002/848/CE de aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și care a abrogat decizia 2002/460/CE (JO L 295, p. 12)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă pe Jose Maria Sison la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 243, 1.10.2005.

Hotărârea Curții (camera întâi) din data de 15 februarie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, formulată de către Areios Pagos — Grecia) — Athinaïki Chartopoïa AE/L. Panagiotidis și alții

(Cauza C-270/05) (¹)

(„Concedierile colective — Directiva 98/59/CE a Consiliului — Articolul 1 alineatul (1) litera (a) — Încetarea activității unității ca urmare a deciziei unilaterale a angajatorului — Noțiunea de «unitate»”)

(2007/C 82/08)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Areios Pagos

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Athinaïki Chartopoïa AE

Pârâți: L. Panagiotidis și alții

Intervenient: Geniki Synomospondia Ergaton Elládas (GSEE)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Areios Pagos — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) litera (d) din

Directiva 75/129/CEE a Consiliului din 17 februarie 1975 (JO L 48, p. 29), a articolului 2 alineatul (4) din Directiva 92/56/CEE a Consiliului din 24 iunie 1992 (JO L 245, p. 3) și a articolului 4 alineatul (4) din Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 (JO L 225, p. 16) privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective — Obligația angajatorului de a informa și de a consulta reprezentanții lucrătorilor — Sfera de aplicare a condițiilor derogatorii de concediere în cazul încetării activității ca urmare a unei hotărâri judecătorești

Dispozitivul

Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective, și în special articolul 1 alineatul (1) litera (a), trebuie interpretată în sensul că o unitate de producție precum aceea din acțiunea principală corespunde noțiunii de „unitate” în sensul vizat de această directivă.

(¹) JO C 217, 3.9.2005.

Hotărârea Curții (a doua camera) din data de 15 februarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Efeteio Patron — Grecia) — E. Lechouritou, V. Karkoulas, G. Pavlopoulos, P. Brátsikas, D. Sotiropoulos, G. Dimopoulos/Dimosio tis Omospondiakis Dimokratias tis Germanias

(Cauza C-292/05) (¹)

(Convenția de la Bruxelles — Articolul 1 paragraful 1 prima frază — Sfera de aplicare — Materie civilă și comercială — Noțiune — Acțiune în despăgubiri introdusă într-un stat semnatar de avânzii-cauză ai victimelor unor masacre de război împotriva unui alt stat semnatar datorită acțiunilor forțelor sale armate)

(2007/C 82/09)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Efeteio Patron

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Eir. Lechouritou, V. Karkoulas, G. Pavlopoulos, P. Brátsikas, D. Sotiropoulos, G. Dimopoulos

Pârât: Dimosio tis Omospondiakis Dimokratias tis Germanias

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Efetele Patron — Interpretarea articolului 1 din Convenția de la Bruxelles — Sfera de aplicare a Convenției — Acțiune introdusă de victimele unor masacre de război împotriva unui stat semnatar în calitatea acestuia de responsabil pentru faptele săvârșite de forțele sale armate pe timp război

Dispozitivul

Articolul 1 paragraful 1 prima frază din Convenția din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, așa cum a fost modificată de Convenția din 9 octombrie 1978 referitoare la aderarea Regatului Danemarcei, a Irlandei și a Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, de Convenția din 25 octombrie 1982 referitoare la aderarea Republicii Elene și de Convenția din 26 mai 1989 referitoare la aderarea Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze, trebuie interpretat în sensul că nu intră în cadrul „materiei civile”, în înțelesul acestei dispoziții, o acțiune în justiție introdusă de către persoane fizice într-un stat semnatar împotriva unui alt stat semnatar, în scopul obținerii de despăgubiri pentru prejudiciile suferite de către avânzii-cauză ai victimelor făcute de forțe armate în cadrul operațiunilor de război pe teritoriul primului stat.

(¹) JO C 243, 1.10.2005.

Hotărârea Curții (camera a patra) din data de 8 februarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Investrand BV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-435/05) (¹)

(A șasea directivă TVA — Articolul 17 alineat (2) — Drept de deducere — Costuri aferente unor servicii de consultanță obținute în cadrul unei proceduri de arbitraj referitoare la determinarea cuantumului unei creanțe făcând parte din patrimoniul întreprinderii, dar născută anterior înregistrării titlului său ca plătitor de TVA)

(2007/C 82/10)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Investrand BV

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea articolului 17 alineatul (2) din Directiva 77/388/CEE: a șasea Directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Servicii plătite de către un contribuabil în vederea determinării cuantumului unei creanțe născute în sarcina sa anterior dobândirii calității de contribuabil — Deducerea taxei — Existența sau nu a necesității unei legături directe și imediate între servicii și activitatea sa în calitate de contribuabil

Dispozitivul

Articolul 17 alineatul (2) din a șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, trebuie interpretat în sensul că costurile serviciilor de consultanță la care un contribuabil a recurs în scopul determinării cuantumului unei creanțe făcând parte din patrimoniul întreprinderii sale și aferente unei vânzări de acțiuni anterioară înregistrării sale ca plătitor de TVA, nu prezintă, în absența unor elemente de natură a stabili că serviciile menționate își găsesc cauza exclusivă în activitatea economică desfășurată de către contribuabil în sensul directivei menționate, o legătură directă și imediată cu această activitate și prin urmare nu dau naștere unui drept de deducere a TVA la care sunt supuse.

(¹) JO C 74, 25.3.2006.

Hotărârea Curții (camera a doua) din 8 februarie 2007 — Groupe Danone/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-3/06 P) (¹)

(Recurs — Concurență — Înțelegere — Amenzi — Orientări privind metoda de stabilire a amenzilor — Comunicare privind cooperarea)

(2007/C 82/11)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Groupe Danone (reprezentanți: A. Winckler și S. Sorinas Jimeno, avocats)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Bouquet și W. Wils, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera a cincea), din 25 octombrie 2005, Groupe Danone/Comisie (T-38/02), prin care Tribunalul a respins în parte acțiunea în anularea Deciziei 2003/569/CE a Comisiei din 5 decembrie 2001, referitoare la o procedură de aplicare a articolului 81 CE (JO L 200, p. 1)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Groupe Danone la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 48 din 25.2.2006.

Hotărârea Curții (camera a opta) din data de 8 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Slovacă

(Cauza C-114/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 96/48/CE — Rețele transeuropene — Interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză — Netranspunere)

(2007/C 82/12)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Zavvos și T. Kukul, agenți)

Pârâtă: Republica Slovacă (reprezentant: R. Procházka, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Netranspunerea, în termenul prevăzut, a Directivei 96/48/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză (JO L 235, p. 6)

Dispozitivul

- 1) Deoarece nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 96/48/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză, Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Republica Slovacă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 96, 22.4.2006.

Hotărârea Curții (camera a cincea) din data de 15 februarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare de către Finanzgericht München — Germania) — Ruma GmbH/Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Cauza C-183/06) (¹)

(„Tarif vamal comun — Nomenclatură Combinată — Clasificare tarifară — Poziția 8529 — Subpoziția 8529 90 40 — Membrană de tastatură pentru telefonul mobil”)

(2007/C 82/13)

Limba de procedură: germană

Instanța de trimitere

Finanzgericht München

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ruma GmbH

Pârâtă: Oberfinanzdirektion Nürnberg

Obiectul

Cerere de având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Finanzgericht München — Interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1789/2003 al Comisiei din 11 septembrie 2003 care modifică anexa I din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 281, p. 1) — Subpoziția 8538 — Față pentru tastatura de telefon mobil (keypad) cu vârfuri de contact neconductoare de electricitate pe fața inferioară

Dispozitivul

Nomenclatura Combinată care se găsește în anexa I din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, așa cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1789/2003 al Comisiei din 11 septembrie 2003, trebuie interpretată în sensul că membranele de tastatură din policarbonat care au pe fața superioară taste în relief și pe fața inferioară pini de contact neconductori de electricitate și care sunt destinate încorporării în telefoane mobile aparțin subpoziției 8529 90 40.

(¹) JO C 143, 17.6.2006.

Hotărârea Curții (camera a șaptea) din data de 1 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-324/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/116/CE — Includerea microorganismului Candida guilliermondii în anexa Directivei 82/471/CEE — Neadoptarea măsurilor necesare)

(2007/C 82/14)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Szmytkowska și P. Guerra e Andrade, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Fernandes și F. Fraústo de Azevedo, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul stabilit, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/116/CE a Comisiei din 23 decembrie 2004 de modificare a anexei la Directiva 82/471/CEE a Consiliului privind includerea microorganismului *Candida guilliermondii* (JO L 379, p. 81)

Dispozitivul

1) Prin neadoptarea, în termenul stabilit, a actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/116/CE a Comisiei din 23 decembrie 2004 de modificare a anexei la Directiva 82/471/CEE a Consiliului privind includerea microorganismului *Candida guilliermondii*, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în baza acestei directive.

2) Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 224, 16.9.2006.

Ordonanța Curții (camera a șasea) din 14 decembrie 2006 — Herbert Meister/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-12/05 P) (¹)

(Recurs — Post — Reîncadrarea unui șef de serviciu ca și consilier juridic în cadrul cabinetului vice-președintelui responsabil de problemele juridice — Recurs respins în parte ca vădit inadmisibil și în parte ca vădit nefondat)

(2007/C 82/15)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Herbert Meister (reprezentant: P. Goergen, avocat)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: I. de Medrano Caballero, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera a treia) din 28 octombrie 2004, Meister/OAPI, prin care acesta a respins acțiunea în anulare îndreptată împotriva deciziei OAPI din 22 aprilie 2002 privitoare la desemnarea recurentului, în interesul serviciului, împreună cu postul său, în calitate de consilier juridic în cadrul cabinetului vice-președintelui responsabil de problemele juridice

Dispozitivul

1) Respinge recursul principal și recursul incident.

2) Obligă recurentul Meister la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului principal.

3) Obligă Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului incident.

(¹) JO C 93, 16.4.2005.

Ordonanța Curții din data de 8 decembrie 2006 — Polyelectrolyte Producers Group/Comisia Comunităților Europene, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-368/05 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Decizie a Consiliului de adoptare a poziției Comunității — Decizie a Comitetului Mixt al SEE care permite Regatului Norvegiei să aplice substanței acrilamidă limite specifice de concentrație mai restrictive decât cele autorizate în comunitate)

(2007/C 82/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Polyelectrolyte Producers Group (reprezentați: K. Van Maldegem și C. Mereu, avocats)

Celelalte părți în proces: Consiliul Uniunii Europene (reprezentați: G. Curmi, J.-P. Hix și F. Florindo Gijón), Comisia Comunităților Europene (reprezentați: J. Forman și M. Wilderspin, agenți)

Obiectul

Recurs împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (camera a doua) din 22 iulie 2005, Polyelectrolyte Producers Group/Consiliu și Comisie (T-376/04), care declară inadmisibilă acțiunea având ca obiect, pe de o parte, anularea Deciziei Comitetului Mixt al SEE nr. 59/2004 din 26 aprilie 2004 de modificare a anexei II (JO L 277, p. 30) în măsura în care permite Norvegiei să impună limite specifice de concentrație pentru substanța acrilamidă mai restrictive decât cele aplicate în Comunitate, precum și constatarea nelegalității declarației comune referitoare la Acordul SEE privind clauzele de modificare în domeniul substanțelor periculoase, adoptată la 26 martie 1999 la reuniunea Comitetului Mixt al SEE (JO C 185, p. 6) și, pe de altă parte, o acțiune în despăgubire prin care se urmărește repararea prejudiciului presupus a fi fost suferit de reclamant în urma adoptării deciziei atacate

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Polyelectrolyte Producers Group la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 10, 14.1.2006.

Ordonanța Curții din 22 ianuarie 2007 — Bart Nijs/Curtea de Conturi a Comunităților Europene

(Cauza C-373/05 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Funcționari — Decizie de a nu promova un funcționar în gradul LA 5 — Plângere prealabilă — Identitate de obiect și cauză — Recurs vădit nefondat)

(2007/C 82/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Bart Nijs (reprezentant: F. Rollinger, avocat)

Cealaltă parte în proces: Curtea de Conturi a Comunităților Europene (reprezentați: T. Kennedy și G. Corstens, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (camera a doua) din 26 mai 2005, Nijs/Curtea de Conturi (T-377/04), prin care Tribunalul a respins ca inadmisibilă acțiunea referitoare la anularea deciziei Curții de Conturi de a nu îl promova pe reclamant în gradul de traducător-revizor (LA 5) în cadrul exercițiului de promovare 2003

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă recurentul la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 330, 24.12.2005.

Ordonanța Curții din 26 ianuarie 2007 — Elisabetta Righini/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-57/06 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Funcționari — Agenți temporari — Încadrare într-un anumit grad și într-o anumită treaptă — Încadrare în gradul superior al carierei — Denaturarea faptelor — Vicii de motivare — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit neîntemeiat)

(2007/C 82/18)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Elisabetta Righini (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Joris și C. Berardis-Kayser, agenți, D. Waelbroeck, avocat)

Obiectul

Recurs introdus împotriva hotărârii pronunțate la data de 15 noiembrie 2005 de Tribunalul de Primă Instanță (camera a cincea) în cauza Righini/Comisie (T-145/04) prin care Tribunalul a respins acțiunea având ca obiect anularea deciziilor Comisiei de a o încadra pe recurentă, în momentul angajării sale, în gradul A7/3, precum și anularea, în măsura în care este necesar, a deciziei din 21 ianuarie 2004 prin care a fost respinsă reclamația recurentei.

Dispozitivul

- 1) *Respinge recursul.*
- 2) *Dna Righini este obligată la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 74, 25.3.2006.

Ordonanța Curții (camera a opta) din data de 19 ianuarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Dioikitiko Protodikeio Tripolis — Grecia) — Carrefour — Marinopoulos AE/Nomarchiaki aftodioikisi Tripolis

(Cauza C-126/06) (¹)

(Libera circulație a mărfurilor — Articolul 28 CE — Restricții cantitative — Măsuri cu efect echivalent — Comercializarea produselor de panificație congelate)

(2007/C 82/19)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitko Protodikeio Tripolis

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Carrefour — Marinopoulos AE

Pârâtă: Nomarchiaki aftodioikisi Tripolis

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Dioikitko Protodikeio Tripolis — Interpretarea articolului 28 CE — Comercializarea produselor de panificație semipreparate (produse „bake-off”) — Necesitatea unei autorizații

Dispozitivul

Articolul 28 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care supune vânzarea produselor „bake-off” aceluiași cerințe ca și cele aplicabile procesului complet de fabricație și comercializare a pâinii și produselor de panificație tradiționale.

(¹) JO C 108, 6.5.2006.

Ordonanța Curții din 12 decembrie 2006 — Autosalone Ispra Snc/Comunitatea Europeană a Energiei Atomice

(Cauza C-129/06 P) (¹)

(Recurs — Responsabilitate extracontractuală a Comunității Europene a Energiei Atomice — Revărsarea unui colector — Denaturare — Cercetare judecătorească)

(2007/C 82/20)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Autosalone Ispra Snc (reprezentant: B. Casu, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, reprezentată de Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. de March, agent și A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera a doua) din 30 noiembrie 2005, Autosalone Ispra/Comisia (T-250/02), prin care Tribunalul a respins o cerere prin care se solicita constatarea responsabilității Comunității pentru prejudiciile pretins a fi fost suportate de reclamantă ca urmare a revărsării unui colector a cărui gestiune și întreținere aparțineau Centrului comun de cercetare din Ispra — Încălcarea unor reguli de procedură în privința sarcinii probei

Dispozitivul

- 1) *Respinge recursul.*
- 2) *Obligă Autosalone Ispra Snc la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 108, 6.5.2006.

Ordonanța Curții (camera a șaptea) din data de 26 ianuarie 2006 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Handelsgericht Wien — Austria) — Auto Peter Petschenig GmbH/Toyota Frey Austria GmbH

(Cauza C-273/06) ⁽¹⁾

(Articolul 104 alineatul (3) paragraful 1 din Regulamentul de procedură — Concurență — Acord de distribuție a autovehiculelor — Excepție pe categorii — Regulament (CE) nr. 1475/95 — Articolul 5 alineatul (3) — Rezilierea de către furnizor — Intrare în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1400/2002 — Necesitatea unei reorganizări a rețelei de distribuție)

(2007/C 82/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgericht Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Auto Peter Petschenig GmbH

Pârâtă: Toyota Frey Austria GmbH

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Handelsgericht Wien — Interpretarea articolului 5 alineatul (3) paragraful 1 prima liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1475/95 al Comisiei din 28 iunie 1995 privind aplicarea articolului 85 alineatul (3) din tratat anumitor categorii de acorduri de distribuție de autovehicule și service (JO L 145, p. 25) și a Regulamentului (CE) nr. 1400/2002 al Comisiei din 31 iulie 2002 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri verticale și practici concertate în sectorul autovehiculelor (JO L 203, p. 30) — Rezilierea unui acord de distribuție de către furnizor prin intermediul unui preaviz de un an, motivat prin necesitatea reorganizării întregii rețele sau a unei părți importante din aceasta ca urmare a intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1400/2002

Dispozitivul

1) Intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1400/2002 al Comisiei din 31 iulie 2002 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri verticale și practici concertate în sectorul autovehiculelor nu făcea necesară, prin ea însăși, reorganizarea rețelei de distribuție a unui furnizor în sensul articolului 5 alineatul (3) paragraful 1 prima liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1475/95 al Comisiei din 28 iunie 1995 privind aplicarea articolului [81] alineatul (3) din tratat anumitor categorii de acorduri de distribuție de autovehicule și service. Totuși, această

intrare în vigoare a putut, în funcție de organizarea specifică a rețelei de distribuție a fiecărui furnizor, să facă necesare schimbări de o astfel de importanță încât acestea să constituie o veritabilă reorganizare a rețelei menționate în sensul acestei dispoziții.

2) Realizarea de către un furnizor, după intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 1400/2002, a unui sistem de distribuție selectivă în cadrul căruia, pe de o parte, distribuitorii nu mai fac obiectul unei limitări a teritoriului pe care aceștia pot vinde produsele contractuale și, pe de altă parte, reparatorii autorizați își pot limita activitatea la simpla furnizare a serviciilor de reparații și de întreținere este susceptibilă să constituie o reorganizare a rețelei de distribuție în sensul articolului 5 alineatul (3) paragraful 1 prima liniuță din Regulamentul nr. 1475/95. Este de competența instanțelor naționale și a instanțelor arbitrale să aprecieze dacă aceasta este situația, în funcție de ansamblul elementelor concrete ale litigiului cu care sunt sesizate și, în particular, de probele prezentate în acest scop de către furnizor.

⁽¹⁾ JO C 212, 2.9.2006.

Ordonanța Curții (camera a treia) din data de 25 ianuarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare a Krajský súd v Prešove — Republica Slovacă) — František Koval'ský/Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov și alții

(Cauza C-302/06) ⁽¹⁾

(Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Protocol adițional la Convenția europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale — Drept de proprietate — Amplasarea unor instalații electrice pe terenuri proprietate privată fără despăgubirea proprietarilor — Necompetența Curții)

(2007/C 82/22)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd v Prešove

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: František Koval'ský

Pârâți: Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov și alții

Intervenienți: Zuzana Petrová, Ondrej Valla

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Krajský súd v Prešove — Interpretarea articolului 6 din Tratatul UE precum și a articolului 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, semnată la Paris la 20 martie 1952 — Drept de proprietate — Legislație națională care permite instalarea unor construcții electrice pe terenuri proprietate privată fără ca proprietarii să aibă dreptul la despăgubiri

Dispozitivul

Curtea de justiție a Comunităților Europene este în mod vădit necompetentă să răspundă la întrebările formulate de către Krajský súd v Prešove V prin hotărârile din 2 mai respectiv 21 iulie 2006.

(¹) JO C 249, 14.10.2006.

**Acțiune introdusă la data de 13 decembrie 2006 —
Comisia/Italia**

(Cauza C-503/06)

(2007/C 82/23)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: D. Recchia, agent)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul articolului 9 din Directiva 79/409/CEE (¹), întrucât în regiunea Liguria a fost adoptat și se aplică un act normativ privitor la autorizarea derogărilor de la regimul de protecție a păsărilor sălbatice care nu respectă condițiile stabilite la articolul 9 din directiva amintită;

— obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Ca urmare a primirii unei sesizări, Comisia a luat cunoștință de faptul că regiunea Liguria aprobase Legea nr. 34 din 5 octombrie 2001 în vederea stabilirii modalităților de adoptare a derogărilor de la regimul de protecție a păsărilor sălbatice în temeiul articolului 9 din directiva sus-amintită. Această lege adoptată la nivel regional a fost modificată prin Legea regională nr. 31 din 13 august 2002.

În opinia Comisiei, Legea regională nr. 34/2001, cu modificările ulterioare, reprezintă o modalitate de autorizare a vânătorii legale a unor specii de păsări protejate prin dispozițiile directivei, în măsura în care legea:

- precizează în mod general, abstract și fără limitare în timp, speciile care fac obiectul derogării, în vreme ce, dimpotrivă, derogarea apare drept un act de excepție, cu caracter normativ, ce trebuie adoptat numai după verificarea existenței unor date științifice predefinite,
- nu prevede obligația ca normele individuale derogatorii să indice unul dintre motivele abstracte în baza cărora se poate acorda o derogare în temeiul articolului 9 din directivă și nu prevede obligația de explicare a motivelor concrete datorită cărora o măsură adoptată corespunde cerințelor invocate ca motiv abstract,
- nu prevede necesitatea verificării absenței altor soluții satisfăcătoare și nici pe aceea a declarării de către autoritatea competentă a faptului că sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 9 al directivei.

Incompatibilitatea Legii regionale nr. 34, cu modificările ulterioare, apare evidentă în dispozițiile concrete de autorizare a exploatării fondului cinegetic, ce nu demonstrează lipsa altor soluții satisfăcătoare și nu menționează nici motivul abstract și nici motivele concrete pentru care se impune adoptarea derogării.

După expirarea termenului acordat în avizul motivat, la data de 31 octombrie 2006, regiunea Liguria a abrogat Legea regională nr. 34/2001, cu modificările ulterioare, prin Legea regională nr. 35/2006 din 31 octombrie 2006 și a adoptat Legea regională nr. 36/2006, ale cărei prevederi autorizează exploatarea fondului cinegetic în condiții derogatoare ce prezintă aceleași elemente de incompatibilitate cu articolul 9 din directiva sus-amintită, deja criticate cu privire la cadrul juridic regional anterior.

(¹) Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice, JO L 103, p. 1.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale civile di Genova la data de 18 ianuarie 2007 — Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade/ Governul Republicii Italiene, Ministerul Infrastructurii și Transporturilor, Ministerul Economiei și Finanțelor, Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

(Cauza C-12/07)

(2007/C 82/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale civile di Genova

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade

Pârâți: Guvernul Republicii Italiene, Ministerul Infrastructurii și Transporturilor, Ministerul Economiei și Finanțelor, Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

Întrebările preliminare

1) Un subiect de drept organizat sub forma unei societăți pe acțiuni și având obiectivele, funcțiile, puterea de intervenție pe piață atribuite de legiuitorul italian societății pe acțiuni ANAS (ca rezultate — în special — din actele constitutive ale noii entități, din statutul aprobat prin decretul interministerial din 18 decembrie 2002, din noua reglementare prevăzută la paragrafele de la 82 la 90 ale articolului 2 din decretul-lege din 3 octombrie 2006 transformat în lege prin modificările aduse de „maxiamendamentul” Guvernului la legea bugetului pentru 2007, articolul 1 paragraful 1034), poate sau nu să fie considerat o întreprindere, mai mult, publică, în sensul și cu efectele prevăzute de ordinea juridică comunitară, fiind ca atare supusă reglementărilor din dreptul concurenței (art. 86 din Tratat)?

În cazul unui răspuns pozitiv:

2) Având în vedere dreptul fundamental de proprietate, protejat de ordinea juridică comunitară, este compatibilă cu aceasta o legislație cu caracteristici asemănătoare celei în discuție, chiar modificată de Legea nr. 286/2006, care prevede — față de o putere substanțială de expropriere atribuită unei întreprinderi publice concurente cum este ANAS spa — un „eventual drept de despăgubire”?

3) Având în vedere legislația în discuție, ținând cont de modificările aduse de transformarea în lege și de cele aduse de așa-numitul „maxiamendament” la Legea bugetului pentru 2007, ordinea juridică comunitară și în special normele de drept din materia concurenței și pieței interne (art. 43 și următoarele, art. 81 și următoarele din Tratatul CE) se opun atribuirii administrării, către o întreprindere cu participare publică exclusivă și care are caracteristici asemănătoare celor ale ANAS spa, — în mod temporar, dar fără stabilirea unui termen final cert — a serviciilor publice sau a infrastructurii publice, fără a recurge la o procedură de atribuire?

4) Dreptul comunitar în materia procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice se opune ca un stat membru să extindă regimul prevăzut de directivele privind atribuirea contractelor de achiziții publice de bunuri și de servicii și la operațiunile „verticale” desfășurate de întreprinderi private câștigătoare ale unor contracte de concesiune, statul membru rezervându-și în plus dreptul de a numi membrii comisiilor de atribuire convocate de către concesionari?

5) În măsura în care conferă avantaje pe care nu le atribuie concurenților privați, precum și în măsura în care nu sunt supuse evidențierii separate în contabilitate, constituie ajutoare de stat, interzise de articolul 87 și următoarele din Tratat, măsurile de finanțare asemănătoare celor

aplicate în favoarea ANAS în baza articolului 7 paragraful 12 din Decretul-lege nr. 138/2002, a articolului 7 paragraful 1-quater din Decretul-lege nr. 138/2002, precum și în baza articolului 1 paragraful 453 din Legea bugetului pentru 2005 (L. din 30 decembrie 2004, nr. 311), care permit societății ANAS spa să primească credite preferențiale de la Cassa depositi e presti s.p.a, precum și măsurile asemănătoare celor prevăzute la articolul 1 paragraful 299 litera (c) și paragraful 453 din Legea nr. 311/2004 (Legea bugetului pentru 2005) și/sau prevăzute la articolul 76 paragraful 2 din Legea nr. 289/2003, care distribuie ANAS spa contribuții publice consistente, în mod clar destinate lucrărilor de infrastructură, dar fără obligația de evidențiere separată în contabilitate? În plus, constituie ajutor de stat o măsură asemănătoare prelungirii concesiunii în favoarea ANAS spa, ceea ce îi permite acesteia să evite procedura de atribuire, precum și o reglementare similară aceleia prevăzută la articolul 2 din Legea nr. 286/2006 (de transformare a Decretului-lege nr. 262/2006), paragrafele 87 și 88, unde se prevede înlocuirea automată — chiar dacă cu titlu provizoriu, dar fără niciun termen final — cu ANAS spa, a subconcesionarilor privați decăzuți din drepturi?

Recurs introdus la 22 ianuarie 2007 de către Marguerite Chetcuti împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera a patra) pronunțate la 8 noiembrie 2006 în cauza T-357/04, Chetcuti/Comisie

(Cauza C-16/07 P)

(2007/C 82/25)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Marguerite Chetcuti (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Cealaltă parte la procedură: Comisia Comunităților Europene

Concluziile

— anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene (Camera a patra) din 8 noiembrie 2006, în cauza T-357/04, Chetcuti/Comisie;

— admiterea capetelor de cerere ale recurenteii formulate în fața Tribunalului, și prin urmare:

— anularea deciziei juriului de concurs, din 22 iunie 2004, de respingere a candidaturii recurenteii, în baza punctului III din anunțul de concurs COM/PA/04 din 6 aprilie 2004;

- anularea actelor subsecvente procedurii de concurs și în principal a listei de candidați care îndeplineau condițiile fixate în anunțul de concurs, aprobate de juriu, decizia Comisiei de aprobare, în baza acesteia, a numărului de posturi prevăzute, lista de aptitudini stabilită de juriu în urma lucrărilor și deciziile de numire adoptate în baza acestora de Autoritatea împuternicită să facă numiri (AIPN);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă un singur motiv în sprijinul recursului său, dedus din încălcarea de către Tribunal a noțiunii de concurs intern în sensul articolului 4 și articolului 29 alineatul (1) litera (b) din Statutul funcționarilor, în versiunea sa în vigoare în momentul publicării anunțului de concurs, precum și din obiectivul atribuit recrutării de articolul 27 și articolul 4 alineatul (1) și din principiul egalității de tratament sau, în orice caz, din încălcarea obligației de motivare.

În cadrul acestui motiv, recurenta susține, în principal, că rezultă din jurisprudența Curții și a Tribunalului că expresia „concurs intern în cadrul instituției” vizează toate persoanele aflate în serviciul acesteia, în baza unui raport de drept public, printre care se află și agenții auxiliari, iar Tribunalul nu a respectat această jurisprudență și nici semnificația expresiei „concurs intern”, interesându-se de vocația esențială a concursului, definită în baza unor aprecieri subiective, și mai puțin de însăși natura sa, definită în funcție de condițiile obiective de admitere la concursurile menționate în anunțul de concurs.

În continuare, recurenta susține că, deși nu se poate contesta că AIPN dispune de o putere de apreciere importantă legată de menționarea în anunțul de concurs a condițiilor de admitere la concurs, această putere de apreciere trebuie totuși exercitată în funcție de cerințele posturilor care urmează să fie ocupate și de interesul serviciului, astfel încât nu poate fi admis argumentul excluderii agenților auxiliari sub motivul că, spre deosebire de funcționari și agenții temporari, aceștia nu ar trebui să probeze, în momentul recrutării lor inițiale, că au cel mai înalt nivel de competență, de eficiență și de integritate. Proba unor asemenea calități ar trebui efectiv să rezulte din simplul fapt că au trecut cu succes probele de preselecție și de selecție prevăzute în anunțul de concurs. De altfel, situația ar fi aceeași pentru proba de verificare a capacităților necesare pentru exercitarea atribuțiilor în posturile care urmează să fie ocupate.

În subsidiar, recurenta susține în final că hotărârea atacată ar fi insuficient motivată, în măsura în care Tribunalul nu a răspuns la argumentul său dedus dintr-o contradicție din anunțul de concurs, deoarece acesta din urmă pare să excludă candidatura agenților auxiliari, dar să admită pentru calculul experienței profesionale experiența dobândită în calitate de agent auxiliar în anumite grupe de funcții.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) la data de 25 ianuarie 2007 — Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio/Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

(Cauza C-23/07)

(2007/C 82/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Confcooperative Friuli Venezia Giulia, Luigi Soini, Azienda Agricola Vivai Pinat Mario e figlio

Pârâți: Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

Întrebările preliminare

- 1) Tratatul de Aderare a Republicii Ungaria la Uniunea Europeană (JO L 236, 23.9.2003) trebuie interpretat astfel încât să se considere că, în ce privește denumirea vinurilor produse în Ungaria și în Comunitatea Europeană, începând cu 1 mai 2004 se aplică exclusiv dispozițiile din reglementarea comunitară prevăzută de Regulamentul nr. 1493/99 (1) și de Regulamentul nr. 753/2002 (2), astfel cum a fost modificat de Regulamentul nr. 1429/2004 (3)?
- 2) Articolul 52 din Regulamentul nr. 1493/99 reprezintă un temei juridic suficient pentru a autoriza Comisia Europeană să elimine denumirea unui vin (în speță: „Tocai friulano”) derivată dintr-o specie de viță de vie înregistrată legal în registrele corespunzătoare ale Statului italian și reprodusă în regulamentele comunitare aferente?

3) Articolul 34 alineatul (2) al doilea paragraf din Tratatul CE, care interzice discriminările între producătorii și consumatorii de produse agricole în interiorul Comunității Europene, include interdicția de a discrimina producătorii și utilizatorii unei singure denumiri de vin, aceea privind vinul „Tocai friulano”, între cele 122 de denumiri enumerate în Anexa I din Regulamentul nr. 753/2002 (astfel cum a fost modificat de Regulamentul nr. 1429/2004), în sensul de a împiedica ca această ultimă denumire să continue a fi folosită ulterior datei de 31 martie 2007?

4) Articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul nr. 753/2002 al Comisiei care stabilește utilizarea în mod legitim a denumirilor soiurilor de viță de vie enumerate în Anexa I din același Regulament (astfel cum a fost modificat de Regulamentul nr. 1429/2004), trebuie să fie interpretat astfel încât să se considere posibilă și legal admisă existența cazurilor de omonimie între numele soiurilor de viță de vie și indicațiile geografice referitoare la vinurile produse în Comunitatea europeană?

5) În caz de răspuns afirmativ la întrebarea precedentă nr. 4, articolul 34 alineatul (2) al doilea paragraf din Tratatul CE, care interzice discriminările între producătorii și consumatorii de produse agricole în interiorul Comunității Europene, interzice Comisiei să aplice într-un Regulament propriu (753/2002), criteriul de omonimie în modul care rezultă din Anexa I la acest regulament, și anume în sensul de a recunoaște legitimitatea utilizării a numeroase nume de soiuri de viță de vie care conțin denumiri parțial și total omonime cu indicații geografice identice, excluzând legitimitatea de utilizare indicată mai sus pentru un singur nume de soi de viță de vie („Tocai friulano”), utilizat în mod legitim de secole pe piața europeană?

6) Articolul 50 din Regulamentul nr. 1493/99 trebuie interpretat în sensul că, în aplicarea dispozițiilor articolelor 23-24 din Acordul TRIPS, și, în special, a dispoziției articolului 24.6 din același acord în materia denumirilor omonime de vinuri, Consiliul de Miniștri și statele membre (și cu atât mai mult Comisia Europeană) nu pot adopta sau autoriza dispoziții, precum Regulamentul nr. 753/2002 al Comisiei, care, în materia denumirilor omonime, prevăd un tratament diferit pentru denumirile de vinuri care prezintă aceleași trăsături din punct de vedere al omonimiei?

7) Referirea expresă la articolele 23 și 24 din Acordul TRIPS, inclusă în considerentul nr. (56) și în articolul 50 din Regulamentul nr. 1493/99, face direct aplicabilă în ordinea juridică comunitară, în lumina jurisprudenței Curții de Justiție, dispoziția articolului 24.6 care stabilește dreptul statelor care au aderat la acordul citat mai sus de a proteja denumirile omonime?

(¹) JO L 179, p. 1.

(²) JO L 118, p. 1.

(³) JO L 263, p. 11.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) la data de 25 ianuarie 2007 — Cantina Produttori Cormons, Luigi Soini/Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

(Cauza C-24/07)

(2007/C 82/27)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Cantina Produttori Cormons, Luigi Soini

Pârâți: Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

Întrebările preliminare

1) Tratatul de Aderare a Republicii Ungaria la Uniunea Europeană (JO L 236, 23.9.2003) trebuie interpretat astfel încât să se considere că, în ce privește denumirea vinurilor produse în Ungaria și în Comunitatea Europeană, începând cu 1 mai 2004 se aplică exclusiv dispozițiile din reglementarea comunitară prevăzută de Regulamentul nr. 1493/99 (¹) și de Regulamentul nr. 753/2002 (²), astfel cum a fost modificat de Regulamentul nr. 1429/2004 (³)?

2) Articolul 52 din Regulamentul nr. 1493/99 reprezintă un temei juridic suficient pentru a autoriza Comisia Europeană să elimine denumirea unui vin (în speță: „Tocai friulano”) derivată dintr-o specie de viță de vie înregistrată legal în registrele corespunzătoare ale Statului italian și reprodusă în regulamentele comunitare aferente?

3) Articolul 34 alineatul (2) al doilea paragraf din Tratatul CE, care interzice discriminările între producătorii și consumatorii de produse agricole în interiorul Comunității Europene, include interdicția de a discrimina producătorii și utilizatorii unei singure denumiri de vin, aceea privind vinul „Tocai friulano”, între cele 122 de denumiri enumerate în Anexa I din Regulamentul nr. 753/2002 (astfel cum a fost modificat de Regulamentul nr. 1429/2004), în sensul de a împiedica ca această ultimă denumire să continue a fi folosită ulterior datei de 31 martie 2007?

4) Articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul nr. 753/2002 al Comisiei care stabilește utilizarea în mod legitim a denumirilor soiurilor de viță de vie enumerate în Anexa I din același Regulament (astfel cum a fost modificat de Regulamentul nr. 1429/2004), trebuie să fie interpretat astfel încât să se considere posibilă și legal admisă existența cazurilor de omonimie între numele soiurilor de viță de vie și indicațiile geografice referitoare la vinurile produse în Comunitatea europeană?

- 5) În caz de răspuns afirmativ la întrebarea precedentă nr. 4, articolul 34 alineatul (2) al doilea paragraf din Tratatul CE, care interzice discriminările între producătorii și consumatorii de produse agricole în interiorul Comunității Europene, interzice Comisiei să aplice într-un Regulament propriu (753/2002), criteriul de omonimie în modul care rezultă din Anexa I la acest regulament, și anume în sensul de a recunoaște legitimitatea utilizării a numeroase nume de soiuri de viță de vie care conțin denumiri parțial și total omonime cu indicații geografice identice, excluzând legitimitatea de utilizare indicată mai sus pentru un singur nume de soi de viță de vie („Tocai friulano”), utilizat în mod legitim de secole pe piața europeană?
- 6) Articolul 50 din Regulamentul nr. 1493/99 trebuie interpretat în sensul că, în aplicarea dispozițiilor articolelor 23-24 din Acordul TRIPS, și, în special, a dispoziției articolului 24.6 din același acord în materia denumirilor omonime de vinuri, Consiliul de Miniștri și statele membre (și cu atât mai mult Comisia Europeană) nu pot adopta sau autoriza dispoziții, precum Regulamentul nr. 753/2002 al Comisiei, care, în materia denumirilor omonime, prevăd un tratament diferit pentru denumirile de vinuri care prezintă aceleași trăsături din punct de vedere al omonimiei?
- 7) Referirea expresă la articolele 23 și 24 din Acordul TRIPS, inclusă în considerentul nr. (56) și în articolul 50 din Regulamentul nr. 1493/99, face direct aplicabilă în ordinea juridică comunitară, în lumina jurisprudenței Curții de Justiție, dispoziția articolului 24.6 care stabilește dreptul statelor care au aderat la acordul citat mai sus de a proteja denumirile omonime?

(¹) JO L 179, p. 1.
 (²) JO L 118, p. 1.
 (³) JO L 263, p. 11.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Consiliul de Stat (Franța) la data de 26 ianuarie 2007 — Banque Fédérative du Crédit Mutuel/Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Cauza C-27/07)

(2007/C 82/28)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Consiliul de Stat

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Banque Fédérative du Crédit Mutuel

Pârât: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Întrebarea preliminară

Reintegrarea în profitul impozabil al unei societăți-mamă stabilite în Franța a 5 % din pasivele fiscale atribuite cu ocazia distribuirii profiturilor de către o filială stabilită într-un alt stat membru al Uniunii Europene, în situația în care aceste profituri distribuite au făcut obiectul unei rețineri la sursă în acest alt stat membru, nu are efect asupra nivelului impozitării societății-mamă atunci când aceasta din urmă poate imputa în totalitate aceste pasive fiscale asupra impozitului datorat. În cazul în care, în lipsa unei decizii a societății-mamă de a redistribui aceste profituri propriilor acționari într-un termen de cinci ani, ea nu poate folosi avantajul fiscal pe care îl reprezintă aceste pasive fiscale, impozitarea suplimentară față de impozitul pe profit („impôt sur les sociétés”), care rezultă din reintegrarea a 5 % din pasivele fiscale în rezultatul său impozabil, poate fi considerată ca fiind autorizată prin dispozițiile articolului 7 alineatul (2) din Directiva nr. 90/435/CEE din 23 iulie 1990 (¹), în baza valorii reduse a unei asemenea prelevări și a împrejurării că a fost introdusă în legătură directă cu plata pasivelor fiscale instituite în vederea diminuării dublei impunerii economice a dividendelor, sau trebuie să fie considerată ca încălcând obiectivele care rezultă din articolul 4 al aceleiași directive?

(¹) Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 225, p. 6).

Recurs introdus la data de 26 ianuarie 2007 de către NV Ter Lembeek International împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera a cincea extinsă) din data de 23 noiembrie 2006, pronunțată în cauza T-217/02, NV Ter Lembeek International/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-28/07 P)

(2007/C 82/29)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurentă: NV Ter Lembeek International (reprezentanți: J.-P. Vande Maele, F. Wijckmans en F. Tuytschaever, advocaten)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- Constatarea caracterului admisibil și fondat al prezentului recurs și, în consecință, anularea hotărârii pronunțate în cauza T-217/02 în măsura în care prin această hotărâre s-a respins prima parte a primului motiv;
- Obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

- 1) Ca unic motiv de recurs, se susține că Tribunalul a încălcat dispozițiile articolului 87 alineatul (1) CE, reținând în cuprinsul hotărârii atacate, în mod greșit din punct de vedere juridic, favorizarea recurente în sensul articolului 87 alineatul (1) CE.
- 2) Motivul cuprinde două aspecte:
 - În principal: hotărârea atacată încalcă dispozițiile articolului 87 alineatul (1) CE, prin aceea că a reținut, printr-o interpretare pur formală a articolului 87 alineatul 1 CE în locul uneia economice, favorizarea recurente în sensul articolului 87 alineatul (1) CE.
 - În subsidiar: hotărârea atacată încalcă dispozițiile articolului 87 alineatul (1) CE, prin aceea că a reținut lipsa unei supraevaluări a acțiunilor în cauză și că a calificat această lipsă a supraevaluării drept o favorizare în sensul articolului 87 alineatul (1) CE.

Acțiune introdusă la data de 29 ianuarie 2007 — Comisia/Regatul Spaniei**(Cauza C-32/07)**

(2007/C 82/30)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: R. Vidal Puig și W. Wils, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2001/84/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2001/84/CE în dreptul intern a expirat la data de 31 decembrie 2005.

⁽¹⁾ JO L 272, p. 32.

Acțiune introdusă la data de 31 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană**(Cauza C-36/07)**

(2007/C 82/31)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: C. Cattabriga, agent)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că Republica Italiană, deoarece nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/68/CE a Consiliului din 26 aprilie 2004 de stabilire a normelor de sănătate animală privind importul și tranzitul, în Comunitate, al anumitor ungulate vii, de modificare a Directivelor 90/426/CEE și 92/65/CEE și de abrogare a Directivei 72/462/CEE ⁽¹⁾ și, în orice caz, deoarece nu a comunicat aceste acte Comisiei, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 18 alineatul (1) din această directivă;
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/68/CE a expirat la data de 20 noiembrie 2005.

⁽¹⁾ JO L 139, p. 321.

Recurs introdus la data de 1 februarie 2007 de Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading împotriva hotărârii pronunțate la data de 30 noiembrie 2006 de Tribunalul de Primă Instanță (camera a treia) în cauza T-382/04, Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-38/07 P)

(2007/C 82/32)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurentă: Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading (reprezentant: H. de Bie, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- desființarea hotărârii pronunțate de Tribunalul de Primă Instanță (Camera a treia) la data de 30 noiembrie 2006 în cauza T-382/04;
- anularea Deciziei Comisiei Europene din 17 iunie 2004 (REM 19/2002) prin care Comisia a constatat că remiterea drepturilor de import nu era justificată în acel caz;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta atacă hotărârea recurată pentru următoarele motive:

Încălcarea articolului 239 din Codul Vamal ⁽¹⁾ coroborat cu articolele 899-909 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 ⁽²⁾ („regulamentul de aplicare”), precum și motivarea insuficientă a aprecierilor Tribunalului sau, în orice caz, o motivare care nu poate susține aceste aprecieri.

Testul referitor la natura erorii, experiența profesională a recurente și gradul de diligență pe care l-a avut, ar fi trebuit, considerate împreună, să ducă la concluzia că remiterea era inevitabilă. În mod incorect, Tribunalul și-a întemeiat hotărârea pe supoziția că normele aplicabile în această cauză referitoare la clasificarea așa-numitei hârtii de orez în cadrul nomenclurii tarifare și statistice și al tarifului vamal comun stabilite prin Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 ⁽³⁾ al Consiliului din 23 iulie 1987 nu ar fi complicate. Recurenta contestă clasificarea dată hârtiei de orez necoapte de către Tribunal, Comisie și autoritățile vamale olandeze. Tribunalul a considerat în mod eronat că Heuschen & Schrouff ar avea o experiență vastă în domeniul importurilor și exporturilor. În acest sens, în mod greșit, Tribunalul a considerat-o pe recurentă ca fiind un operator economic experimentat și prin urmare, un expert în domeniul formalităților de import și export. În hotărârea atacată, Tribunalul a stabilit în sarcina Heuschen & Schrouff cerințe foarte ridicate în

ceea ce privește obligația de diligență chiar și pentru un operator economic experimentat. Mai mult, în mod eronat, Tribunalul a considerat că Heuschen & Schrouff se află la același nivel cu reprezentatul direct angajat de aceasta.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 1 februarie 2007 — Comisia/Regatul Spaniei

(Cauza C-39/07)

(2007/C 82/33)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. Støvlbæk și R. Vidal Puig, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că Regatul Spaniei nu a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 89/48/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durată minimă de trei ani, întrucât nu a adoptat toate măsurile necesare pentru a transpune directiva menționată în ceea ce privește profesia de farmacist de spital;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și argumentele principale

1. Diploma spaniolă de „farmacist de spital” reprezintă o „diplomă” în sensul Directivei 89/48/CEE, având în vedere că:
 - diploma în cauză este eliberată de autoritatea competentă desemnată în conformitate cu legislația spaniolă;

- diploma atestă o formare postliceală de mai mult de trei ani, având în vedere că, pentru a obține diploma de farmacist de spital, este necesar să fi obținut diploma universitară de licențiat în farmacie, să fi urmat în întregime pregătirea de specialitate respectivă și să fi promovat un examen;
 - diploma atestă faptul că titularul are calificarea necesară pentru a exercita profesia de farmacist de spital în Spania.
2. De asemenea, profesia de farmacist de spital este o „profesie reglementată” în Spania, în sensul Directivei 89/48/CEE.
3. Directiva 85/433/CEE ⁽²⁾ a Consiliului din 16 septembrie 1985 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și altor titluri oficiale de calificare în domeniul farmaciei, inclusiv a măsurilor de facilitare a exercitării efective a dreptului de stabilire cu privire la anumite activități din domeniul farmaciei, nu este aplicabilă în ceea ce privește profesia de farmacist de spital.
4. În consecință, Regatul Spaniei era obligat să transpună Directiva 89/48/CEE în ceea ce privește profesia de farmacist de spital. Întrucât nu a adoptat măsurile necesare în acest scop până la data de 4 ianuarie 1991, Regatul Spaniei nu a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei menționate.

⁽¹⁾ JO L 19, 24.1.1989, p. 16.

⁽²⁾ JO L 253, p. 37.

Acțiune introdusă la data de 1 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-40/07)

(2007/C 82/34)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Recchia și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- să se constate că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2001/42/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor

planuri și programe asupra mediului, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatul (1) din această directivă;

- să oblige Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2001/42/CE în dreptul intern a expirat la data de 21 iulie 2004.

⁽¹⁾ JO L 197, p. 30.

Acțiune introdusă la data de 2 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-45/07)

(2007/C 82/35)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Simonsson, M. Konstantinidis, F. Hoffmeister)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin prezentarea, la data de 18 martie 2005, în fața Organizației Maritime Internaționale (OMI) a unei propuneri cu privire la „Controlul conformității navelor și instalațiilor portuare cu cerințele capitolului XI-2 din Convenția SOLAS și cu cele ale codului ISPS”, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 10, 71 și 80 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit susținerilor Comisiei, faptul că Republica Elenă a prezentat în fața Organizației Maritime Internaționale, fără să fi fost abilitată în acest sens de către Comunitate, o propunere referitoare la un aspect ce intră în sfera de aplicare a Regulamentului nr. 725/2004 ⁽¹⁾ privind consolidarea securității navelor și a instalațiilor portuare, constituie o încălcare a obligațiilor care îi revin în temeiul articolelor 10, 71 și 80 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Comisia susține că, după adoptarea Regulamentului nr. 725/2004, Comunitatea are competența exclusivă de a asuma obligații internaționale în materie de securitate maritimă. În consecință, statele membre nu mai au competența — cu excepția cazurilor în care sunt expres abilitate în acest sens de către Comunitate — de a prezenta, în fața Organizației Maritime Internaționale, puncte de vedere naționale cu privire la aspecte care țin de competența exclusivă a Comunității.

(¹) JO L 129, p. 6.

Acțiune introdusă la data de 1 februarie 2007 — Comisia/Republica Italiană

(Cauza C-46/07)

(2007/C 82/36)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: L. Pignataro-Nolin și M. van Beek, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin menținerea în vigoare a unei dispoziții în temeiul căreia funcționarii publici au dreptul să primească pensii pentru limită de vârstă diferite, după cum sunt bărbați sau femei, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolului 141 CE.
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motive și argumente principale

Comisia susține că regimul de pensii gestionat de către INPDAP (Istituto Nazionale della Previdenza per i Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica) este un regim profesional discriminatoriu, contrar articolului 141 CE, în măsura în care prevede vârste minime de pensionare diferite, 65 de ani în cazul bărbaților, și 60 de ani în cazul femeilor.

Recurs introdus la data de 2 februarie 2007 de către Masdar (Regatul Unit) Ltd împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera a cincea) pronunțate la data de 16 noiembrie 2006 în cauza T-333/03, Masdar (Regatul Unit) Ltd/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-47/07 P)

(2007/C 82/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Masdar (Regatul Unit) Ltd (reprezentanți: A. Bentley și P. Green, Barristers)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- anularea în întregime a hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 16 noiembrie 2006 în cauza T-333/03, MASDAR (Regatul Unit) Ltd./Comisia Comunităților Europene.
- obligarea Comisiei la plata către recurentă a:
 - (i) sumei de 448 947,78 EUR pretinsă de recurentă în cauza T-333/03 sau, în subsidiar, a sumei de 249 314,35 sau a oricărei alte sume pe care Curtea o consideră convenită precum și
 - (ii) dobânda corespunzătoare sumei de la (i);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată corespunzătoare recursului și acțiunii în fața Tribunalului de Primă Instanță.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea Tribunalului de Primă Instanță (TPI) trebuie anulată pentru următoarele motive:

1. TPI a săvârșit o eroare de drept apreciind că recurenta nu și-a respectat îndeajuns obligațiile contractuale față de Helmico, drept pentru care TPI a respins pretențiile recurente în temeiul pe îmbogățirea fără justă cauză și pe gestiunea de afaceri. Procedând astfel, TPI nu a luat în considerare dreptul recurente de a denunța subcontractele începând cu data de 2 octombrie 1998.
2. Indiferent dacă recurenta a acționat sau nu în baza unei obligații contractuale față de Helmico, TPI a săvârșit o eroare de drept neluând în considerare (i) poziția Comisiei, care nu a fost cea a unui contractant obișnuit, dat fiind că aceasta are atribuții de recuperare pe care le putea exercita conform Regulamentului financiar din 21 decembrie 1977 aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (¹) și (ii) felul în care aceste atribuții au fost exercitate de către Comisie.

3. TPI a comis o eroare de drept apreciind că (i) nu se poate spune că recurenta a acționat în mod voluntar, (ii) Comisia a fost capabilă să deruleze ea însăși proiectul și că (iii) există condiția ca o persoană care revendică drepturi în baza gestiunii de afaceri trebuie să acționeze fără știința geratului.
4. Concluziile TPI privind, pe de o parte, argumentele îmbogățirii fără justă cauză și gestiunii de afaceri și, pe de altă parte, argumentul încrederii legitime sunt neîntemeiate.
5. Respingând acțiunea recurente pe motiv de neglijență sau de răspundere pentru culpă, TPI a comis o greșală apreciind că argumentele recurente au fost insuficiente, dat fiind că fondul este relevant cu privire la faptele cauzei în circumstanțele speciale în care Comisia exercită atribuții de recuperare conform Regulamentului financiar.
6. TPI a comis o greșală apreciind că (i) nu au fost aduse dovezi în fața Tribunalului care să demonstreze că garanțiile pe care se baza recurenta au fost comunicate la ședința din 2 octombrie 1998 și că (ii) este foarte puțin probabil ca aceste garanții să fi fost comunicate.
7. TPI a comis o eroare de drept apreciind că absența unei minute a Comisiei la ședința din 2 octombrie 1998 arată caracterul neoficial al acestei ședințe și, din această eroare, Tribunalul în mod greșit nu a luat în considerare posibilitatea Comisiei de a fi comunicat astfel de garanții prin alte mijloace. În plus, TPI a luat în considerare în mod eronat felul în care aceste garanții au fost transmise și, tot în mod eronat, nu a luat în considerare contextul real și anume acela în care Comisia se angajase doar la plata lucrărilor efectuate conform prevederilor contractuale stabilite corect și pentru care Comisia avea deja un buget.

(¹) JO L 356, p. 1.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Cour d'appel de Liège (Belgia) la data de 5 februarie 2007 — Statul belgian/Les Vergers du Vieux Tauves SA

(Cauza C-48/07)

(2007/C 82/38)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Liège

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Statul belgian

Pârâtă: Les Vergers du Vieux Tauves SA

Întrebarea preliminară

Legea din 28 decembrie 1992 care modifică dispozițiile articolului 202 din Codul impozitelor pe venit din 1992, referindu-se la Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 (¹) care impune beneficiarului dividendelor deținerea unei participări la capitalul societății care le-a distribuit, prin aceea că nu reia *expressis verbis* necesitatea unei dețineri în deplină proprietate și permite implicit, în interpretarea dată de intimată, numai deținerea unui drept de uzufruct asupra titlurilor reprezentative de capital pentru a se beneficia de un regim de exonerare de impozit pe dividende, este conformă cu dispozițiile directivei citate anterior privind participarea la capital și în special cu articolele 3, 4 și 5?

(¹) Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 225, p. 6).

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Arbeidshof te Brussel la data de 6 februarie 2007 — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/NV Firma Feryn

(Cauza C-54/07)

(2007/C 82/39)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Arbeidshof te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Pârâtă: NV Firma Feryn

Întrebările preliminare

— Se poate vorbi de o discriminare directă în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (a) din directiva 2000/43/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică atunci când un angajator declară în mod public, după ce a plasat o ofertă de muncă ostensibilă:

„Trebuie să răspund exigențelor clienților mei. Dacă îmi spuneți «vreau cutare produs sau vreau așa și pe dincolo», iar eu vă răspund «nu sunt de acord, vi-i trimit pe oamenii aceia», dumneavoastră îmi veți răspunde «atunci nici eu nu vă cumpăr ușa». Aș ajunge să dau faliment. Trebuie să răspundem exigențelor clienților. Nu este treaba mea. Nu eu am creat problema aceasta în Belgia. Eu vreau ca întreprinderea mea să funcționeze și să realizez cifra de afaceri la sfârșitul anului, și cum ajung la acest rezultat ... Ca să îl obțin trebuie să mă conformez dorințelor clientului!”

— Pentru a constatarea unei discriminări directe care afectează accesul la o muncă remunerată, este suficient să se constate aplicarea de către angajator a unor criterii de selecție direct discriminatorii?

— La examinarea eventualului caracter discriminatoriu al politicii de recrutare a unui angajator, se poate ține seama de faptul că o societate aflată în relație cu angajatorul nu a angajat decât muncitori autohtoni pentru a constata o discriminare directă în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (a) din directiva 2000/43/CE?

— Ce trebuie înțeles prin „fapte care permit să se prezume existența unei discriminări directe sau indirecte” prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din directiva 2000/43/CE? Care este gradul de exigență de care trebuie să facă dovadă o instanță națională în aprecierea faptelor care pot da naștere unei prezumții de discriminare?

(a) În ce măsură unele fapte de discriminare anterioare avute în vedere la articolul 8 alineatul (1) din Directivă (declarație publică a unor criterii de selecție direct discriminatorii în luna aprilie 2005) constituie „fapte care permit să se prezume existența unei discriminări directe sau indirecte”?

(b) O discriminare constatată în luna aprilie 2005 (declarație publică în aprilie 2005) poate constitui o prezumție de continuare a unei politici de angajare direct discriminatorii? Ținând seama de faptele din acțiunea principală, pentru a da naștere prezumției (potrivit căreia un angajator a aplicat și continuă să aplice o politică de discriminare la angajare) este suficient că în luna aprilie 2005, ca răspuns la chestiunea de a ști dacă, în calitate de angajator, acesta nu aplică același tratament persoanelor de origine străină și autohtonilor și dacă, prin urmare, nu este puțin rasist, acesta răspunde în public: „Trebuie să răspund exigențelor clienților mei. Dacă îmi spuneți «vreau cutare produs sau vreau așa și pe dincolo», iar eu vă răspund

«nu sunt de acord, vi-i trimit pe oamenii aceia», dumneavoastră îmi veți răspunde «atunci nici eu nu vă cumpăr ușa». Aș ajunge să dau faliment. Trebuie să răspundem exigențelor clienților. Nu este treaba mea. Nu eu am creat problema aceasta în Belgia. Eu vreau ca întreprinderea mea să funcționeze și să realizez cifra de afaceri la sfârșitul anului, și cum ajung la acest rezultat ... Ca să îl obțin trebuie să mă conformez dorințelor clientului!”

(c) Ținând seama de faptele din acțiunea principală, un comunicat de presă comun emanând de la angajator și de la autoritatea națională de luptă împotriva discriminării, comunicat în cuprinsul căruia asemenea fapte discriminatorii sunt recunoscute cel puțin în mod implicit, poate da naștere unei asemenea prezumții?

(d) Faptul că un angajator nu angajează muncitori de origine străină poate da naștere unei prezumții de discriminare indirectă în cazul în care acesta a trebuit să facă față cu câțva timp în urmă unor mari probleme de recrutare a muncitorilor și, potrivit declarațiilor publice ale acestuia, clientela sa nu colaborează cu plăcere cu muncitorii de origine străină?

(e) Un singur fapt este suficient pentru a da naștere unei astfel de prezumții de discriminare?

(f) Ținând seama de faptele din acțiunea principală, o prezumție de discriminare făcută de angajator poate fi dedusă din simplul fapt al angajării în exclusivitate de muncitori autohtoni de către o societate afiliată a angajatorului?

— De câtă exigență trebuie să dea dovadă o instanță națională în aprecierea probei contrarii care trebuie produsă în cazul unei prezumții de discriminare în sensul articolului 8, alineatul (1) din Directiva 2000/43/CE? O prezumție de discriminare în sensul articolului 8 alineatul (1) din Directiva 2000/43/CE poate fi răsturnată prin unica și simpla declarație a angajatorului dată presei, potrivit căreia acesta nu acționează sau nu mai acționează de manieră discriminatorie și că muncitorii de origine străină sunt bineveniți; și/sau prin simpla declarație a angajatorului potrivit căreia la el, cu excepția cazului societății surori, toate posturile vacante de muncitori au fost ocupate și/sau prin afirmația potrivit căreia a fost angajată o femeie de serviciu tunisiană; și/sau prezumția poate fi răsturnată numai prin angajarea efectivă de muncitori de origine străină, ținând seama de faptele din acțiunea principală și/sau prin respectarea angajamentelor asumate în cuprinsul unui comunicat de presă comun?

— Ce trebuie înțeles prin sancțiuni „efective, proporționale și care să descurajeze discriminarea” în sensul articolului 15 din directiva 2000/43/CE?

Cerința de la articolul 15 din directiva 2000/43/CE permite oare instanței naționale să se mulțumească cu simpla constatare a existenței unei discriminări directe, ținând seama de faptele din acțiunea principală?

Sau această cerință impune instanței naționale admiterea unei cereri în abstențiune, așa cum prevede dreptul național? Ținând seama de faptele din acțiunea principală, în ce măsură instanța națională trebuie în continuare să ordone publicarea hotărârii ce urmează a fi pronunțată cu titlu de sancțiune eficace, proporțională și care să descurajeze discriminarea?

(¹) JO L 180, p. 86.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Högsta domstolen (Suedia) la data de 12 februarie 2007 — Kerstin Sundelind Lopez/Miquel Enrique Lopez Lizazo

(Cauza C-68/07)

(2007/C 82/40)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Kerstin Sundelind Lopez.

Pârât: Miquel Enrique Lopez Lizazo

Întrebarea preliminară

Pârâtul într-o acțiune de divorț nici nu are domiciliul într-un stat membru, nici nu este cetățean al unui stat membru. Poate o instanță judecătorească dintr-un stat membru, care nu este competentă în temeiul articolului 3 (¹), să soluționeze această cauză, chiar dacă o instanță judecătorească din alt stat membru poate fi competentă prin aplicarea uneia dintre regulile de competență stabilite de articolul 3?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003, JO L 338, p. 1.

Acțiune introdusă la data de 9 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-69/07)

(2007/C 82/41)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezenți: D. Recchia și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— să se constate că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/35/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 din această directivă;

— să oblige Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2003/35/CE în dreptul intern a expirat la data de 25 iunie 2005.

(¹) JO L 156, p. 17.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Spania) la data de 9 februarie 2007 — José Manuel Blanco Pérez și María del Pilar Chao Gómez/Consejería de Salud y Servicios Sanitarios

(Cauza C-72/07)

(2007/C 82/42)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez

Pârâtă: Consejería de Salud y Servicios Sanitarios

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 din Decretul 72/2001 și secțiunea întâi din capitolul 2 al decretului menționat, adoptat în temeiul dispozițiilor articolului 103 din Legea generală a sănătății nr. 14/1986 și a articolului 88 din Legea medicamentelor nr. 25/1990 din 20 decembrie pot fi considerate ca fiind contrare articolului 43 din Tratatul de instituire a Comunității Europene?
- 2) Anexa III la Decizia Consejería de Salud y Servicios Sanitarios a guvernului Comunității Autonome a Principatului Asturia poate fi considerată ca fiind contrară articolului 43 din Tratat?

Acțiune introdusă la data de 13 februarie 2007 — Comisia/Malta

(Cauza C-79/07)

(2007/C 82/43)

Limba de procedură: malteza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezantați: M. Condou-Durand și K. Xuereb, agenți)

Pârâtă: Republica Malta

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/110/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind asistența la tranzit în cadrul măsurilor de îndepărtare pe cale aeriană ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor dispoziții către Comisie, Republica Malta nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revineau în temeiul respectivei directive.

— obligarea Republicii Malta la plata cheltuielilor de judecată.

Motive și argumente principale

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la data de 6 decembrie 2005.

⁽¹⁾ JO L 321, p. 26.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Tribunal Supremo (Spania) la data de 15 februarie 2007 — Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones/Administración del Estado

(Cauza C-82/07)

(2007/C 82/44)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones

Pârâtă: Administración del Estado

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatul (2) și articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2002/21/CE ⁽¹⁾, coroborate cu considerentul 11, obligă statele membre să confere unor autorități diferite „funcțiile de reglementare”, pe de o parte, și cele de „exploatare”, pe de altă parte, în materie de atribuire a resurselor de numerotare și gestiunea planurilor naționale de numerotare?
- 2) În cazul în care un stat membru, transpunând în ordinea sa juridică internă Directiva 2002/21/CE, a conferit unei autorități specifice atribuirea resurselor de numerotare naționale și gestionarea planurilor naționale de numerotare, acesta poate să reducă, în același timp, competențele în materie ale autorității respective, atribuindu-le altor autorități sau propriei administrații de stat, astfel încât să se realizeze, în fapt, o gestionare în comun a acestor resurse între diferite autorități?

⁽¹⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (directivă-cadru), JO L 108, p. 33.

Acțiune introdusă la data de 15 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-86/07)

(2007/C 82/45)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezantați: M. Condou-Durand și E. De Persio, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/110/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind asistența la tranzit în cadrul măsurilor de îndepărtare pe cale aeriană, sau în orice caz, necomunicând aceste dispoziții Comisiei, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2003/110/CE a expirat la data de 5 decembrie 2005.

⁽¹⁾ JO L 321, p. 26.

Motive și argumente principale

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la data de 3 decembrie 2005.

⁽¹⁾ JO L 251, p. 12.

Acțiune introdusă la data de 15 februarie 2007 — Comisia/Republica Malta

(Cauza C-87/07)

(2007/C 82/46)

Limba de procedură: malteza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Condou Durande și K. Xuereb, agenți)

Pârâtă: Republica Malta

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor dispoziții Comisiei, Republica Malta nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revineau în temeiul respectivei directive.
- obligarea Republicii Malta la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la data de 19 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-91/07)

(2007/C 82/47)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Condou-Durande și E. De Persio, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, neadoptând actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/86/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei sau, în orice caz, necomunicând Comisiei aceste acte, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2003/86/CE a expirat la 3 octombrie 2005.

⁽¹⁾ JO L 251, p. 12.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la data de 21 februarie 2007 — Adidas AG și Adidas Benelux BV/ Marca Mode CV, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz, Netherlands BV, Vendex KBB Nederland BV

(Cauza C-102/07)

(2007/C 82/48)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden.

Părțile din acțiunea principală

Reclamantți: Adidas AG și Adidas Benelux BV

Pârâți: Marca Mode CV, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz, Netherlands BV și Vendex KBB Nederland BV

Întrebările preliminare

- 1) Pentru determinarea întinderii protecției unei mărci care constă într-un semn, care nu prezenta de la început caracter distinctiv, sau într-o indicație care corespunde descrierii făcute la articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directivă ⁽¹⁾, dar care s-a impus pe piață ca marcă și a fost înregistrată ca atare, trebuie să se țină seama de interesul general, care constă în a nu îngrădi în mod nejustificat disponibilitatea unor anumite semne pentru ceilalți participanți la viața economică care oferă produsele și serviciile corespunzătoare (Freihaltebedürfnis)?
- 2) În cazul în care se răspunde afirmativ la întrebarea 1: Se schimbă situația în cazul în care cercurile interesate consideră semnul a cărui disponibilitate se cere garantată drept semn distinctiv sau drept simplu element de decor al produsului?
- 3) În cazul în care se răspunde afirmativ la întrebarea 1: Se schimbă situația, de asemenea, în funcție de faptul că semnul contestat de către titularul mărcii este lipsit de caracter distinctiv în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Directivă, sau de faptul că acesta constă într-o indicație din cele menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directivă?

⁽¹⁾ Prima Directivă (89/104/CEE) a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 21 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-104/07)

(2007/C 82/49)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Condou-Durande și E. De Persio, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- constatarea că, prin neadoptarea măsurilor cu putere de lege și a măsurilor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung ⁽¹⁾ sau în orice caz prin necomunicarea acestor dispoziții Comisiei, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2003/109/CE a expirat la data de 23 ianuarie 2006.

⁽¹⁾ JO L 16, p. 44.

Ordonanța președintelui Curții din data de 18 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-47/05) ⁽¹⁾

(2007/C 82/50)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 82, 2.4.2005.

Ordonanța președintelui Curții din data de 22 decembrie 2006 — Comisia/Spania**(Cauza C-53/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/51)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 74, 25.3.2006.**Ordonanța președintelui Curții din 14 decembrie 2006 — Comisia/Austria****(Cauza C-93/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/54)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 86, 8.4.2006.**Ordonanța președintelui camerei a treia a Curții din data de 7 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză****(Cauza C-79/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/52)

Limba de procedură: franceza

Președintele camerei a treia a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 86, 8.4.2006.**Ordonanța președintelui Curții din data de 8 noiembrie 2006 — Bausch & Lomb Inc./Oficiul pentru armonizare în cadrul Pieței Interne (Mărci de comerț, desene și modele industriale), Biofarma SA****(Cauza C-95/06 P) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/55)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 108, 6.5.2006.**Ordonanța președintelui camerei a cincea a Curții din data de 30 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria****(Cauza C-91/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/53)

Limba de procedură: germana

Președintele camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 96, 22.4.2006.**Ordonanța președintelui camerei a patra a Curții din data de 1 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania****(Cauza C-109/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/56)

Limba de procedură: germana

Președintele camerei a patra a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 108, 6.5.2006.

Ordonanța președintelui Curții din data de 30 noiembrie 2006 — Comisia/Belgia**(Cauza C-110/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/57)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 86, 8.4.2006.**Ordonanța președintelui Curții din data de 15 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă****(Cauza C-299/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/60)

Limba de procedură: greaca

Președintele Curții a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 212, 2.9.2006.**Ordonanța președintelui Curții din data de 30 ianuarie 2007 — Comisia Comunității/Republica Franceză****(Cauza C-222/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/58)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 165, 15.7.2006.**Ordonanța președintelui Curții din data de 18 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei****(Cauza C-326/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/61)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 224, 16.9.2006.**Ordonanța președintelui Curții din data de 1 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos****(Cauza C-259/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/59)

Limba de procedură: olandeza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 178, din 29.7.2006.**Ordonanța președintelui Curții din data de 24 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză****(Cauza C-370/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 82/62)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 261, 28.10.2006.

Ordonanța președintelui Curții din data de 29 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Finlanda

(Cauza C-377/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/63)

Limba de procedură: finlandeza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 261, 28.10.2006.

Ordonanța președintelui Curții din data de 5 februarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Tribunal Supremo — Spania) — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda)/Al Rima SA

(Cauza C-395/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/64)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 294, 2.12.2006.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de
6 februarie 2007 — CAS/Comisia

(Cauza T-23/03) ⁽¹⁾

(„Acord de asociere între CEE și Republica Turcia — Restituirea taxelor de import — Suc de fructe concentrat produs în Turcia — Cod vamal comunitar — Certificate de transport — Circumstanță specifică — Dreptul la apărare”)

(2007/C 82/65)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: CAS SpA (Verona, Italia) (reprezentant: D. Ehle, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: X. Lewis, agent, asistat de Nuñez Müller, avocat)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare în parte a deciziei Comisiei din 18 octombrie 2002 (REC 10/01) privind solicitarea de restituire a taxelor de import.

Dispozitivul hotărârii

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 83, 5.4.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de
7 februarie 2007 — Clotuche/Comisie

(Cauza T-339/03) ⁽¹⁾

(„Funcționari — Reîncadrarea unui director în funcția de consilier principal — Interesul serviciului — Echivalența posturilor — Reorganizarea Eurostat — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubiri”)

(2007/C 82/66)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Gabrielle Clotuche (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: P.-P. Van Gehuchten, J. Sambon, G. Demez și P. Reyniers, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și H. Krämer, agenți)

Obiectul cauzei

Pe de o parte, solicitarea anulării deciziei Comisiei din data de 9 iulie 2003 de a o reîncadra pe reclamantă dintr-un post de director într-un post de consilier principal, precum și a deciziei Comisiei din data de 1 octombrie 2003 privind reorganizarea Eurostat, întrucât nu prevede nicio măsură de reîncadrare a reclamantei într-un post de director; pe de altă parte, solicitarea reparării prejudiciului moral.

Dispozitivul hotărârii

- 1) Obligă Comisia la plata către reclamantă a sumei de un euro cu titlu de daune-interese pentru greșeală de serviciu.
- 2) Respinge celelalte capete de cerere.
- 3) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, inclusiv cele aferente procedurii în fața Tribunalului privind aplicarea de măsuri provizorii, precum și o cincime din cheltuielile de judecată efectuate de către reclamantă, inclusiv cele aferente procedurii în fața Tribunalului privind aplicarea de măsuri provizorii.

4) Reclamanta suportă patru cincimi din propriile cheltuieli de judecată, inclusiv cele aferente procedurii în fața Tribunalului privind aplicarea de măsuri provizorii.

(¹) JO C 289, 29.11.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 7 februarie 2007 — Caló/Comisia

(Cauze conexe T-118/04 și T-134/04) (¹)

(„Funcționari — Mutarea unui director pe post de consilier principal — Interesul serviciului — Echivalența funcțiilor — Reorganizarea Eurostat — Numirea într-un post de director — Anunț pentru ocuparea unui post vacant — Obligația de motivare — Evaluarea meritelor candidaților — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubiri”)

(2007/C 82/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Giuseppe Caló (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și H. Krämer, agenți)

Obiectul cauzei

Pe de o parte, o cerere de anulare a deciziei Comisiei din 9 iulie 2003 de mutare a reclamantului dintr-un post de director într-un post de consilier principal, a deciziei Comisiei din 1 octombrie 2003 privind reorganizarea Eurostat, partea care confirmă mutarea reclamantului și o cerere de reparare a prejudiciului moral pretins a fi fost suportat de către reclamant și, pe de altă parte, cerere de anulare a deciziei Comisiei din 30 martie 2004 de numire a lui M. N. în postul de director al Direcției „Statistici privind agricultura, pescuitul, fondurile structurale și mediul” din cadrul Eurostat și de respingere a candidaturii reclamantului la acest post.

Dispozitivul hotărârii

1) În cauza T-118/04, obligă Comisia la plata către reclamant a sumei de un euro cu titlu de daune-interese pentru greșeală de serviciu.

2) În cauza T-134/04, obligă Comisia la plata către reclamant a sumei de 5 000 de euro cu titlu de daune-interese pentru greșeală de serviciu.

3) Respinge acțiunile în ceea ce privește celelalte capete de cerere.

4) În cauza T-118/04, Comisia va suporta propriile cheltuieli de judecată, inclusiv pe cele aferente procedurii de aplicare a măsurilor provizorii desfășurate înaintea Tribunalului, precum și o cincime din cheltuielile de judecată suportate de reclamant, inclusiv din cele aferente procedurii de aplicare a măsurilor provizorii desfășurate înaintea Tribunalului.

5) În cauza T-118/04, reclamantul va suporta patru cincimi din propriile cheltuieli de judecată, inclusiv din cele aferente procedurii de aplicare a măsurilor provizorii desfășurate înaintea Tribunalului.

6) În cauza T-134/04, Comisia va suporta toate cheltuielile, inclusiv pe cele aferente procedurii de aplicare a măsurilor provizorii desfășurate înaintea Tribunalului.

(¹) JO C 118, 30.4.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 6 februarie 2007 — Camurato Carfagno/Comisie

(Cauza T-143/04) (¹)

(„Funcție publică — Funcționari — Notare — Raport asupra evoluției profesionale — Exercițiul de evaluare 2001/2002 — Acțiune în anulare — Excepție de nelegalitate — Eroare vădită de apreciere”)

(2007/C 82/68)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Antonietta Camurato Carfagno (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Joris și M. Velardo, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare a deciziei din 9 aprilie 2003 având ca obiect aprobarea definitivă a raportului asupra evoluției profesionale a reclamantei pentru perioada cuprinsă între 1 iulie 2001 și 31 decembrie 2002.

Dispozitivul hotărârii

- 1) Anulează decizia din 9 aprilie 2003 având ca obiect aprobarea definitivă a raportului asupra evoluției profesionale a reclamantei pentru perioada cuprinsă între 1 iulie 2001 și 31 decembrie 2002.
- 2) Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 190, 24.7.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 7 februarie 2007 — Gordon/Comisie

(Cauza T-175/04) (¹)

(„Funcționari — Acțiune în anulare — Raport asupra evoluției carierei — Invaliditate totală și permanentă — Pierderea interesului de a exercita acțiunea — Lipsa necesității de a se pronunța — Acțiune în despăgubiri — Inadmisibilitate”)

(2007/C 82/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Donal Gordon (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial M. Byrne, solicitor, apoi J. Sambon, P.-P. Van Gehuchten și P. Reyniers, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și H. Krämer, agenți)

Obiectul cauzei

Pe de o parte, o cerere de anulare a deciziei din 11 decembrie 2003, prin care a fost respinsă reclamația introdusă împotriva deciziei din 28 aprilie 2003 de confirmare a raportului asupra evoluției carierei întocmit în privința reclamantului pentru perioada 1 iulie 2001-31 decembrie 2002, și pe de altă parte, o cerere de despăgubiri prin care reclamantul urmărește repararea prejudiciului suferit.

Dispozitivul hotărârii

- 1) Nu mai este necesar să se pronunțe asupra acțiunii în anulare.
- 2) Respinge acțiunea în despăgubiri ca inadmisibilă.
- 3) Fiecare parte va suporta propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 179, 10.7.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 15 februarie 2007 — Indorata-Serviços e Gestão/OAPI (HAIR-TRANSFER)

(Cauza T-204/04) (¹)

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare HAIRTRANSFER — Motive absolute de refuz al înregistrării — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2007/C 82/70)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Indorata-Serviços e Gestão, Lda (Funchal, Portugalia) (reprezentant: T. Wallentin, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Weberndorfer, agent)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei celei de-a doua camere de recurs a OAPI din 1 aprilie 2004 (cauza R 435/2003-2) privind o cerere de înregistrare a mărcii verbale HAIRTRANSFER ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Indorata-Serviços e Gestão, Lda la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 217 din 28.8.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 6 februarie 2007 — Wunenburger/Comisie

(Cauzele conexate T-246/04 și T-71/05) (¹)

(„Funcționari — Rapoarte de evaluare — Exercițiile de evaluare 1997/1999 și 1999/2001 — Raport privind evoluția carierei — Exercițiul de evaluare 2001/2002 — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Acțiune în despăgubiri — Dreptul la apărare”)

(2007/C 82/71)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Jacques Wunenburger (Zagreb, Croația) (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Berscheid, H. Krämer și C. Berardis-Kaysner, agenți)

Obiectul cauzei

Pe de o parte, cereri de anulare a proiectelor rapoartelor de evaluare întocmite în privința reclamantului pentru perioadele 1997-1999 și 1999-2001 și a raportului privind evoluția carierei reclamantului elaborat în cadrul exercițiului de evaluare 2001/2002 și, pe de altă parte, cereri de despăgubiri pentru prejudiciile pe care le-ar fi suferit.

Dispozitivul hotărârii

- 1) Anulează decizia din 11 septembrie 2003 de întocmire a raportului privind evoluția carierei reclamantului pentru perioada 1 iulie 2001-31 decembrie 2002.
- 2) Obligă Comisia să-i plătească reclamantului suma de 2 500 euro, pe lângă suma de 2 500 euro deja acordată de autoritatea împunernicită să facă numiri, pentru întârzierea în întocmirea rapoartelor de evaluare pentru perioadele 1997-1999 și 1999-2001 și suma simbolică de un euro pentru întârzierea în întocmirea raportului privind evoluția carierei 2001/2002.
- 3) Respinge celelalte capete de cerere.
- 4) Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 217, 28.8.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 13 februarie 2007 — Mundipharma/OHMI — Altana Pharma (RESPICUR)

(Cauza T-256/04) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedura de opoziție — Cerere de înregistrare marcă comunitară verbală RESPICUR — Marcă națională verbală anterioară RESPICORT — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Dovada utilizării mărcii anterioare — Articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94”)

(2007/C 82/72)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Mundipharma AG (Basel, Elveția) (reprezentant: F. Nielsen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial B. Müller, ulterior G. Schneider, agenți)

Cealaltă parte în cadrul procedurii în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Altana Pharma AG (Konstanz, Germania) (reprezentant: H. Becker, Rechtsanwalt)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei camerei a doua de recurs a OAPI din 19 aprilie 2004 (cauza R 1004/2002-2), privind o procedură de opoziție între Mundipharma AG și Altana Pharma AG.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele) (OAPI) din 19 aprilie 2004 (cauza R 1004/2002 2).
- 2) OAPI va suporta propriile cheltuieli, precum și pe cele efectuate de reclamantă, mai puțin cele în legătură cu cererea de intervenție.
- 3) Reclamanta va suporta propriile cheltuieli cu privire la cererea de intervenție.
- 4) Intervenienta va suporta propriile cheltuieli.

(¹) JO C 217 din 28.8.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 februarie 2007 — Boucek/Comisie

(Cauza T-318/04) (¹)

(„Funcționari — Concurs general — Refuzul de a permite participarea la probele scrise — Depunerea tardivă a actului de candidatură”)

(2007/C 82/73)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Vladimir Boucek (Praga, Republica Cehă) (reprezentant: L. Krafftová, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Berscheid și H. Krämer, agenți)

Obiectul cauzei

Cererea de anulare a deciziei comisiei de evaluare a concursului general EPSO/A/2/03 prin care a fost refuzată participarea reclamantului la probele scrise ale respectivului concurs, din cauza depunerii tardive a dosarului său complet de candidatură.

Dispozitivul hotărârii

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 273, 6.11.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 13 februarie 2007 — Ontex/OAPI — Curon Medical (CURON)

(Cauza T-353/04) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedura de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale CURON — Opoziția titularului mărcii comunitare verbale EURON — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2007/C 82/74)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ontex NV (Buggenhout, Belgia) (reprezentant: M. Du Tré, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în cadrul procedurii în fața camerei de recurs a OAPI, parte intervenientă în fața Tribunalului: Curon Medical Inc. (Sunnyvale, California, Statele Unite) (reprezentanți: C. Algar, J. Cohen, solicitors și T. Ludbrook, barrister)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei camerei a doua de recurs a OAPI din 5 iulie 2004 (cauza R 22/2004-2) privind o procedură de opoziție între Ontex NV și Curon Medical Inc.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 273 din 6.11.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 13 februarie 2007 — Petralia/Comisia

(Cauza T-354/04) (¹)

(„Funcționari — Agenți temporari — Servicii științifice — Încadrarea în grad”)

(2007/C 82/75)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Gaetano Petralia (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: C. Forte, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și C. Loggi, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare a deciziei Comisiei din 7 octombrie 2003 privind încadrarea definitivă a reclamantului în gradul B5, treapta 3, precum și a deciziei din 13 mai 2004 privind respingerea reclamației reclamantului.

Dispozitivul hotărârii

- 1) Respingerea acțiunii.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 262, 23.10.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 14 februarie 2007 — Simões Dos Santos/OAPI

(Cauza T-435/04) (¹)

(„Funcție publică — Funcționari și agenți ai OAPI — Evaluare și promovare — Anulare și recalculare a numărului de puncte de merit — Regim tranzitoriu — Acțiune în anulare — Excepție de ilegalitate — Neretroactivitate — Principiile legalității și securității juridice — Bază legală — Încredere legitimă — Egalitate de tratament”)

(2007/C 82/76)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Manuel Simões Dos Santos (Madrid, Spania) (reprezentant: A. Creus Carreras, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentanți: I. de Medrano Caballero, agent, asistat de D. Waelbroeck, avocat)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare, pe de-o parte, a deciziei OAPI din 7 iulie 2004 prin care se respinge contestația reclamantului din 11 martie 2004 și, pe de-altă parte, a deciziei OAPI din 15 decembrie 2003 prin care se stabilește numărul de puncte de merit cumulat de reclamant în cadrul exercițiului de promovare 2003, precum și a avizului comitetului paritar de evaluare din 12 decembrie 2003.

Dispozitivul hotărârii

- 1) Anulează decizia OAPI din 15 decembrie 2003 de atribuire definitivă a punctelor de merit reclamantului, în cadrul exercițiului de promovare 2003, precum și decizia OAPI din 7 iulie 2004 prin care se respinge contestația reclamantului din 11 martie 2004, în măsura în care aceste decizii constată ștergerea restului de puncte de merit al reclamantului, astfel cum este recunoscut prin decizia PERS-PROM-39-03rev1 din 30 martie 2004, privind promovarea.
- 2) Respinge celelalte capete de cerere.
- 3) Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 6 din 8.1.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 6 februarie 2007 — Aktieselskabet af 21. november 2001/OAPI — TDK Kabushiki Kaisha (TDK)

(Cauza T-477/04) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedura opoziției — Cerere de înregistrare marcă comunitară verbală TDK — Marcă comunitară figurativă anterioară TDK — Mărci naționale verbale sau figurative anterioare TDK — Motiv relativ de refuz — Notorietate — Profit obținut în mod ilicit din caracterul distinctiv sau din notorietatea mărcii anterioare — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2007/C 82/77)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Germania) (reprezentant: C. Barrett Christiansen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: S. Laitinen și G. Schneider, agenți)

Cealaltă parte în cadrul procedurii în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.) (Tokyo, Japonia) (reprezentant: A. Norris, barrister)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva hotărârii camerei întâi de recurs a OAPI din 7 octombrie 2004 (cauza R-364/2003-1) privind procedura opoziției între TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.) și Aktieselskabet af 21. november 2001.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta, Aktieselskabet af 21. november 2001, la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 69 din 19.3.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 15 februarie 2007 — Bodegas Franco-Españolas/OAPI — Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro (ROYAL)

(Cauza T-501/04) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedura de opoziție — Cerere de înregistrare marcă comunitară verbală ROYAL — Marcă comunitară verbală anterioară ROYAL FEITORIA — Motiv relativ de refuz — Absența riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2007/C 82/78)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Bodegas Franco-Españolas, SA (Logroño, Spania) (reprezentant: E. López Camba, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. García Murillo, agent)

Cealaltă parte în cadrul procedurii în fața camerei de recurs a OAPI, parte intervenientă în fața Tribunalului: Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro, SA (Real Companhia Velha) (Vila Nova de Gaia, Portugalia) (reprezentant: D. Martins Pereira, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva deciziei camerei întâi de recurs a OAPI din 25 octombrie 2004 (cauza R 513/2002-1) cu privire la procedura de opoziție între Companhia Geral da Agricultura das Vinhas do Alto Douro, SA (Real Companhia Velha) și Bodegas Franco-Españolas, SA.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 25 octombrie 2004 (cauza R 513/2002-1).
- 2) Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 45 din 19.2.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 14 februarie 2007 — Seldis/Comisie

(Cauza T-65/05) (¹)

(„Funcționari — Stagiari — Serviciile științifice sau tehnice — Numirea unui agent temporar ca urmare a unui concurs de titularizare — Încadrarea în grad și treaptă — Articolele 31 și 32 din statut”)

(2007/C 82/79)

Limba de procedură: franceza

Părți

Reclamant: Thomas Seldis (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Joris și K. Herrmann, agenți)

Obiect

Cerere de anulare a deciziei Comisiei din 5 aprilie 2004 de numire a reclamantului ca funcționar stagiar, prin care este încadrat în gradul A7, treapta 5.

Dispozitiv

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 106, 30.4.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 februarie 2007 — Quelle/OAPI — Nars Cosmetics (NARS)

(Cauza T-88/05) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative NARS — Mărci figurative naționale anterioare incluzând elementul verbal MARS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Absența similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2007/C 82/80)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Quelle AG (Fürth, Germania) (reprezentant: H. Linder, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: S. Laitinen și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Nars Cosmetics Inc. (New-York, Statele Unite) (reprezentant: M. de Justo Bailey, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei camerei a doua de recurs a OAPI din 17 decembrie 2004 (cauza R 379/2004-2) referitoare la procedura de opoziție între Quelle AG și Nars Cosmetics, Inc.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 155, 25.6.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 7 februarie 2007 — Kustom Musical Amplification/OAPI (Forma unei chitare)

(Cauza T-317/05) (¹)

(„*Marcă comunitară — Cerere pentru o marcă tridimensională — Forma unei chitare — Motiv absolut de refuz — Încălcarea dreptului la apărare — Motivare — Articolul 73 din Regulamentul (CE) nr. 40/94*”)

(2007/C 82/81)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Kustom Musical Amplification, Inc. (Cincinnati, Ohio, Statele Unite) (reprezentanți: M. Edenborough, barrister, și T. Bamford, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei camerei a doua de recurs a OAPI din 7 iunie 2005 (cauza R 1035/2004-2), privind o cerere de înregistrare a unei mărci tridimensionale în forma unei chitare ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 7 iunie 2005 (cauza R 1035/2004-2).
- 2) OAPI va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale reclamantei.

(¹) JO C 271 din 29.10.2005.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 25 ianuarie 2007 — Rijn Schelde Mondia France/Comisie

(Cauza T-55/05) (¹)

(„*Acțiune în anulare — Tariful Vamal Comun — Cerere de remitere a unor drepturi de import — Act cauzator de prejudiciu — Inadmisibilitate*”)

(2007/C 82/82)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Rijn Schelde Mondia France SA (Rouen, Franța) (reprezentant: F. Citron, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: X. Lewis și J. Hottiaux, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei ce se pretinde a fi cuprinsă în scrisoarea din 7 octombrie 2004 cu privire la cererea de remitere a unor drepturi de import (dosar REM 22/01).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă reclamanta să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de către Comisie.

(¹) JO C 93, 16.4.2005.

Ordonanța Președintelui Tribunalului de Primă Instanță din data de 29 ianuarie 2007 — Olympiaki Aeroporia Ypiresies/Comisie

(Cauza T-423/05 R)

(„*Procedura ordonanței președințiale — Cerere de suspendare a executării — Ajutor de stat — Urgență*”)

(2007/C 82/83)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: P. Anestis, S. Mavroghenis, S. Jordan, D. Geradin, avocats, și T. Soames, solicitor)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Triantafyllou și T. Scharf, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere având ca obiect suspendarea executării articolului 2 alineatul (1) combinat cu articolul 1 alineatele (2)-(4) din Decizia Comisiei privind un ajutor de stat C 11/2004 (ex NN 4/2003) — Olympiaki Aeroporia — Restructurare și privatizare, din data de 14 septembrie 2005.

Dispozitivul hotărârii

- 1) Respinge cererea de aplicare a procedurii ordonanței președințiale.
- 2) Va soluționa odată cu fondul cererea privind cheltuielile de judecată.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 26 ianuarie 2007 — Theofilopoulos/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-91/06 R) ⁽¹⁾

(„Acțiune în despăgubiri — Cerere de restituire a scrisorilor de garanție — Lipsa competenței Tribunalului — Inadmisibilitatea acțiunii — Acțiune vădit lipsită de orice bază legală”)

(2007/C 82/84)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamant: Nikolaos Theofilopoulos (Atena, Grecia) (reprezentant: Petros Miliarakis, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentați: L. Ström van Lier și I. Chatziannidis, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o acțiune în despăgubiri și, pe de altă parte, o cerere de restituire a scrisorilor de garanție.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Dl Nikolaos Theofilopoulos este obligat la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 190, 12.8.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 24 ianuarie 2007 — MIP Metro/OAPI — MetroRED Telecom (MetroRED)

(Cauza T-124/06) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Lipsa necesității de a se pronunța”)

(2007/C 82/85)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Germania) (reprezentant: R. Kaase, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în cadrul procedurii în fața camerei de recurs a OAPI: MetroRED Telecom Group Ltd (Hamilton, Bermude)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei camerei a doua de recurs a OAPI din 16 februarie 2006 (cauza R 266/2005-2) referitoare la o procedură de opoziție între MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG și MetroRED Telecom Group Ltd.

Dispozitivul

- 1) Nu mai este cazul să se pronunțe asupra acțiunii.
- 2) Fiecare parte va suporta propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 143, 17.6.2006.

Acțiune introdusă la data de 17 ianuarie 2007 — Torres/OAPI — Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés (TORRE DE BENITEZ)

(Cauza T-16/07)

(2007/C 82/86)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Miguel Torres, S.A. (Barcelona, Spania) (reprezentați: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino și A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés

Concluziile reclamantei

— anularea deciziei camerei a doua de recurs a Oficiului din 6 noiembrie 2006, pronunțată în cauza nr. R 0036/2006-2, cu obligarea explicită a Oficiului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés.

Marca comunitară vizată: marca verbală „TORRE DE BENITEZ” pentru produse din clasa 33 (cererea nr. 2.438.018).

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile verbale naționale și internaționale „Torres” pentru produse din clasa 33, numeroase alte mărci comunitare, naționale și internaționale.

Decizia diviziei de opoziție: respingerea opoziției.

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât există un risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 16 ianuarie 2007 — Torres/OAPI — Bodegas Navarro López (CITA DEL SOL)

(Cauza T-17/07)

(2007/C 82/87)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Miguel Torres S.A. (Barcelona, Spania) (reprezentanți: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino și A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Bodegas Navarro López, S.L.

Concluziile reclamantei

— anularea deciziei camerei întâi de recurs a Oficiului din 26 septembrie 2006 pronunțată în cauza R1407/2005-1, cu obligarea expresă a Oficiului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Bodegas Navarro López, S.A.

Marca comunitară vizată: marca verbală „CITA DEL SOL” pentru produse și servicii din clasele 33 și 39 (cererea nr. 2.712.982)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală comunitară „VIÑA SOL” (marca nr. 462.523) și mărcile verbale naționale „VIÑA SOL” pentru produse din clasa 33, eticheta „TORRES VIÑA SOL” pentru produse din clasa 33, marca verbală națională „SOL” pentru produse din clasa 33.

Decizia diviziei de opoziție: respingerea opoziției.

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât între mărcile în conflict există un risc de confuzie.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 6 februarie 2007 — ThyssenKrupp Stainless AG/Comisie

(Cauza T-24/07)

(2007/C 82/88)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: ThyssenKrupp Stainless AG (Duisburg, Germania) (reprezentanți: Rechtsanwälte M. Klusmann și S. Thomas)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei atacate;
- în subsidiar, anularea punctului 2 din dispozitiv;
- în continuare, în subsidiar, reducerea corespunzătoare a cuantumului amenzii aplicate reclamantei prin decizia atacată;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C(2006) 6765 final a Comisiei din 20 decembrie 2006 în cauza COMP/39.234 — Supliment de Aliaj, decizie nouă. Prin decizia atacată, ce are în vedere redeschiderea procedurii IV/35.814 — Supliment de Aliaj, a fost stabilită o amendă în sarcina reclamantei pentru încălcarea articolului 65 alineatul (1) CECO de Thyssen Stahl GmbH (fosta Thyssen Stahl AG) prin modificarea concertată a valorilor de referință a formulei pentru calculul suplimentului de aliaj și prin punerea în aplicare a acestei modificări.

În susținerea acțiunii sale reclamanta invocă zece motive:

- încălcarea principiului *nulla poena sine lege*, pentru că, în lipsa unei reglementări tranzitorii, Comisia nu dispune de competența de a aplica retroactiv Tratatul CECO, ieșit din vigoare în 2002;
- aplicarea nelegală a Regulamentului (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ care o autorizează să aplice numai articolele 81 și 82 CE, iar nu și Tratatul CECO;
- încălcarea principiului *res iudicata*, întrucât Curtea de Justiție a hotărât deja în această cauză, cu autoritate de lucru judecat, că reclamanta nu răspunde pe fond pentru încălcarea săvârșită de Thyssen Stahl AG, ce îi este din nou imputată și atribuită;
- lipsa răspunderii reclamantei, întemeiată pe o declarație de preluare a răspunderii, pentru că aceasta are, în orice caz, valoarea unei declarații;
- încălcarea principiului determinării prin lipsa determinării fundamentului pedepsei aplicate și prin lipsa determinării imputării răspunderii;
- încălcarea principiului *ne bis in idem*, pentru că, din cauza obiectului identic, a fost stabilită o amendă în sarcina reclamantei încă în prima procedură — amendă ce a fost confirmată cu autoritate de lucru judecat de Curtea de Justiție;
- intervenția prescripției încălcării;
- încălcarea dreptului de acces la informații;
- încălcarea principiului contradictorialității din cauza obiecțiilor incomplete, precum și

- calcul eronat al amenzii prin raportare la Comunicarea din 1996 cu privire la cooperare ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a regulilor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1).

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei din 18 iulie 1996 cu privire la neaplicarea sau reducerea amenzilor în cazuri de înțelegeri între întreprinderi (JO C 207, p. 4).

Acțiune introdusă la data de 7 februarie 2007 — LIPOR/Comisie

(Cauza T-26/07)

(2007/C 82/89)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamant: LIPOR — Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Gondomar, Portugalia) (reprezentanți: P. Pinheiro, M. Gorjão-Henriques și F. Quintela, advogados)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea parțială atât a articolului 1 din Decizia C(06)5008 a Comisiei din 17 octombrie 2006 având ca destinatar statul portughez, în măsura în care se consideră că asistența totală acordată din Fondul de Coeziune, în baza Deciziilor Comisiei nr. C(93)3347/3 din 7 decembrie 1993, nr. C(94) 3721 final/3, din 21 decembrie 1994 și nr. C(96)3923 final din 17 decembrie 1996, reunite în Decizia C(98)2283/f din 28 iulie 1998, trebuie să fie redusă la 1 511 591 euro, cât și a deciziei prin care statul membru este obligat să rambur-seze aceeași sumă;
- anularea, pentru încălcarea principiului proporționalității, a articolului 1 din decizia contestată, în măsura în care dispune o corecție financiară de 100 % pentru alte contracte încheiate de reclamant cu IDAD și obligarea statului membru menționat la rambursarea sumei de 458 683 euro;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată din prezenta procedură și a celor efectuate de reclamantă;
- în subsidiar, anularea parțială a articolului 1 din decizia contestată, pentru încălcarea principiului proporționalității, în ceea ce privește contractele încheiate de reclamant cu Hidroprojecto;

— tot cu titlu subsidiar, în situația în care se consideră că Lipor nu a îndeplinit în totalitate cerințele Directivei 92/50/CEE, constatarea încălcării principiului proporționalității de către Comisie, prin fixarea la 100 % a corecției financiare referitoare la finanțarea contractelor încheiate cu Hidroprojecto.

Motivele și principalele argumente

În motivarea acțiunii sale, reclamantul susține că s-au comis erori de drept și erori manifeste de apreciere, că motivarea este insuficientă și eronată și că a fost încălcat principiul proporționalității.

Cu privire la contractul încheiat de reclamant cu Hidroprojecto în 1989, reclamantul reproșează Comisiei că ar fi comis o eroare de apreciere în estimarea valorii Blocului D din contract.

În ceea ce privește contractul încheiat între aceleași entități în 1997, reclamantul reproșează Comisiei că a săvârșit erori de apreciere, întrucât nu a ținut cont de faptul că aceste contracte erau, în parte, concretizarea contractului din 1989 și, în parte, prelungiri succesive ale contractului menționat, care s-au dovedit necesare pentru dezvoltarea proiectului. În același timp, reproșează Comisie că a considerat contractele ca trebuind să fie atribuite prin procedură deschisă. În opinia reclamantului, chiar dacă s-ar considera că aceste contracte sunt independente de contractul din 1989 și depășesc pragul de valoare prevăzut în Directiva 92/50 pentru atribuirea prin licitație, acestora li se aplică excepția prevăzută la articolul 11 din aceeași directivă.

Cu privire la contractele din 28 martie și 28 aprilie 1995, încheiate, de asemenea, între aceleași entități, reclamantul susține că, prin considerarea lor ca un contract unic și ca prelungire a contractului din 1989 și prin afirmarea faptului că acestea ar fi trebuit atribuite prin procedură deschisă, Comisia a săvârșit o eroare de apreciere. Acesta susține că, în realitate, este vorba despre două contracte încheiate la date diferite. Unul dintre ele a fost încheiat în urma unei proceduri restrânse, iar celălalt nu a atins pragul de valoare pentru a face obiectul procedurii prevăzute în directivă. În orice caz, ambele contracte au fost atribuite cu respectarea dreptului portughez, în condițiile în care Directiva 92/50 nu fusese transpusă în dreptul intern.

În sfârșit, cu privire la contractele încheiate de reclamant cu IDAD în 1999, deși admite că, pentru a determina valoarea respectivă a contractelor și eventuala incidență a regulilor procedurii deschise asupra acestora, Comisia le poate considera în mod global, reclamantul explică motivele care au dus la încheierea unor contracte distincte și susține că IDAD este un organism public, așadar o autoritate contractantă în sensul Directivei 92/50. Consideră că, în consecință, Comisia ar fi trebuit să ia în considerare aceste motive pentru a nu proceda la o corecție financiară de 100 %. Potrivit reclamantului, această corecție încalcă principiul proporționalității.

Acțiune introdusă la data de 5 februarie 2007 — Denka International/Comisie

(Cauza T-30/07)

(2007/C 82/90)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Denka International BV (Barneveld, Regatul Țărilor de Jos) (reprezentanți: K. Van Maldegem, C. Mereu, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea articolului 2 litera (b) și a anexei II la Directiva 2006/92/EC a Comisiei; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul cererii sale, reclamanta solicită anularea parțială a Directivei 2006/92/EC (!) a Comisiei din 9 noiembrie 2006 de modificare a anexelor la Directivele 76/895/CEE, 86/362/CEE și 90/642/CEE ale Consiliului în ceea ce privește limitele maxime aplicabile reziduurilor de diclorvos (denumită în continuare „Directiva LMR” sau „măsura contestată”) și în special a articolului 2 litera (b) și a anexei II la Directivă.

Reclamanta susține că aceste dispoziții modifică limita maximă de reziduuri pentru substanța în discuție de la limita aplicabilă anterior de 2 mg/kg la o nouă valoare limită de 0,01 mg/kg, întemeindu-se pe o evaluare temeinică a dosarului reclamantei efectuate pe baza evaluării aferente Directivei 91/414/EEC (denumită în continuare „DPUF”), care este viciată din punct de vedere procedural, științific și legal.

Din punct de vedere procedural, reclamanta arată că măsura contestată a fost adoptată cu încălcarea garanțiilor procedurale prevăzute de articolul 8 din Regulamentul nr. 451/2000 și a principiului *auditor alteram partem* sau a principiului contradicționalității, încălcând totodată și obligația de motivare (articolul 235 CE). În plus, reclamanta susține că prin adoptarea măsurii contestate Comisia a comis un abuz de putere, întrucât a ajuns la același obiectiv precum cel al unei decizii de neinclu-dere fără să recurgă la o asemenea decizie.

Din punct de vedere al dreptului material, măsura contestată se întemeiază aparent pe o eroare manifestă de evaluare și încălcă, în opinia reclamantei (i) articolul 4 alineatul (1) litera (f) din Directiva 91/414/CEE, (ii) articolul 5 din Directiva LMR, precum și (iii) principiile fundamentale ale dreptului comunitar, anume (a) încrederea legitimă și certitudinea juridică, (b) articolul 211 CE și principiul bune administrări și (c) principiul proporționalității.

(¹) Directiva 2006/92/CE a Comisiei din 9 noiembrie 2006 de modificare a anexelor la Directivele 76/895/CEE, 86/362/CEE și 90/642/CEE ale Consiliului în ceea ce privește limitele maxime aplicabile reziduurilor de captan., diclorvos, etion și folpet (JO L 311, p. 31).

Acțiune introdusă la data de 12 februarie 2007 — Republica Elenă/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-33/07)

(2007/C 82/91)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: I. Chalkias și G. Kanellopoulos)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate a Comisiei sau, în subsidiar, modificarea acesteia în conformitate cu motivele prezentate în continuare;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Elenă invocă următoarele motive de anulare în acțiunea sa împotriva deciziei C (2006) 5993 final a Comisiei din 14 decembrie 2006 (JO 2006 L 355, p. 96), prin care Comisia a exclus de la finanțarea comunitară anumite cheltuieli efectuate de statele membre — și, în special, de Republica Elenă — în baza Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare.

În cadrul primului motiv general de anulare, care se referă la toate corecțiile, reclamanta susține că pârâta a încălcat cerințele procedurale substanțiale prevăzute la articolul 8 alineatul (1) teza a treia litera (a) [sic] din Regulamentul (CE) nr. 1663/95 (¹), prin aceea că a omis să inițieze o discuție bilaterală cu autoritățile elene, privind evaluarea gravității încălcărilor imputate acestora și prejudiciile suferite de Uniunea Europeană; în subsidiar, decizia trebuie anulată din cauza necompetenței ratione temporis a Comisiei de a impune corecții.

Mai exact, reclamanta afirmă că, în sectorul uleiului de măsline pârâta a depășit limitele puterii discreționare de care dispune, prin faptul că a dublat corecția de la 5 % la 10 %, cu toate că nu se înregistrase o depreciere ci, dimpotrivă, o ameliorare a sistemului de control. De asemenea, conform susținerilor reclamantei, pârâta a săvârșit o eroare în interpretarea prevederilor comunitare și în aprecierea împrejurărilor de fapt, încălcând principiul proporționalității.

În ceea ce privește sectorul bumbacului, ca motiv de anulare, reclamanta invocă greșita apreciere a împrejurărilor de fapt, motivarea greșită și lipsa temeiului legal pentru impunerea corecției, precum și greșita interpretare și aplicare a articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1201/89 (²) și încălcarea principiului securității juridice, întrucât durata procedurii de imputare a cheltuielilor a depășit 10 ani.

În privința sectorului stafidelor, reclamanta susține că pârâta a interpretat în mod greșit liniile directoare privind corecțiile, stabilind un procent de 10 % pentru controale secundare insuficiente și că a motivat insuficient decizia în ceea ce privește corecția pentru stafidele de Corint.

Cu privire la citrice, reclamanta afirmă că pârâta a invocat în mod greșit deficiențe ale controalelor administrative aflate în sarcina sa, încălcând principiul proporționalității, și nu le-a motivat suficient; în subsidiar, a greșit cu privire la interpretarea și la aplicarea în timp a Anexei 16 la documentul 17933/2000 în ceea ce privește clasificarea controalelor în cauză ca fiind controale principale.

În final, în ceea ce privește plățile efectuate după expirarea termenului, reclamanta invocă greșita apreciere a împrejurărilor de fapt, prin impunerea unei duble corecții cu privire la poziția bugetară B01 1210-160, greșita interpretare și aplicare a articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 296/96 (³) cu privire la baza de calcul a rezervei de 4 %, precum și evaluarea greșită și motivarea insuficientă cu privire la împrejurările excepționale invocate și condițiile speciale de gestiune.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1663/95 al Comisiei din 7 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 729/70 al Consiliului privind procedura de lichidare a conturilor FEOGA, secțiunea Garantare (JO L 158, 8.7.1995, p. 6).

(²) Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 1201/89 din 3 mai 1989 privind regulile de aplicare a sistemului de ajutor pentru bumbac [traducere neoficială] (JO L 123, p. 18).

(³) Regulamentul (CE) nr. 296/96 al Comisiei din 16 februarie 1996 privind datele care urmează să fie transmise de către statele membre și contabilizarea lunară a cheltuielilor finanțate în cadrul secțiunii Garantare a Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2776/88 (JO L 39, 17.2.1996, p. 5).

**Acțiune introdusă la data de 7 februarie 2007 —
Goncharov/OAPI — DSB (DSBW)****(Cauza T-34/07)**

(2007/C 82/92)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile****Reclamantă:** Karen Goncharov (Moscova, Federația Rusă) (reprezentanți: Rechtsanwälte Gordian Hasselblatt și Alexander Späth)**Pârâtă:** Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)**Cealaltă parte în fața camerei de recurs:** DSB (Copenhaga, Dane-marca)**Concluziile reclamantei**

- anularea deciziei camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 4 decembrie 2006 (cauza R 1330/2005-2);
- obligarea OAPI la suportarea propriilor cheltuieli de judecată precum și a cheltuielilor reclamantei;
- în cazul în care DSB ar interveni în cauză, obligarea intervenientei DSB la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Motivele și principalele argumente*Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare:* reclamanta.**Marca comunitară vizată:** marca verbală „DSBW” pentru serviciile din clasele 39, 41, 43 și 44 (cererea de înregistrare nr. 2 852 143).**Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției:** DSB.**Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției:** marca verbală „DSB” (marca comunitară nr. 2 292 290) pentru serviciile din clasele 35, 37, 39, 41 și 42, opoziția fiind îndreptată împotriva înregistrării în clasele 39, 41 și 43.**Decizia diviziei de opoziție:** respingerea opoziției.**Decizia camerei de recurs:** respingerea deciziei atacate și admiterea recursului.**Motivele invocate:** camera de recurs a apreciat, în mod eronat, că motivul de refuz prevăzut de articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾ se opune înregistrării mărcii „DSBW”; nu există un risc de confuzie între mărcile în litigiu.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1).

**Acțiune introdusă la data de 12 februarie 2007 — Leche
Celta/OAPI — Celia (Celia)****(Cauza T-35/07)**

(2007/C 82/93)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile****Reclamantă:** Leche Celta, S.L. (Puentedeume, La Coruña, Spania) (reprezentanți: J.A. Calderón Chavero, T. Villate Consonni și A. Yañez Manglano, abogadas)**Pârâtă:** Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)**Cealaltă parte în cadrul procedurii în fața camerei de recurs:** Celia SA**Concluziile reclamantei**

- anularea deciziei camerei întâi de recurs a OAPI pronunțată la 5 decembrie 2006 în cauza R-294/2006-4.
- în consecință, anularea în parte a deciziei din 21 decembrie 2005 în procedura B657132, în ceea ce privește respingerea opoziției formulate în numele reclamantei și admiterea cererii de înregistrare a mărcii atacate pentru clasa 29, pentru lapte și produse lactate, precum și pentru uleiuri și grăsimi comestibile.
- admiterea pretențiilor reclamantei și obligarea Diviziei de opoziție competentă a OAPI să respingă cererea de înregistrare a mărcii vizate pentru produsele menționate mai sus.
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată ce rezultă din prezenta procedură în cazul contestării acesteia și respingerea pretențiilor OAPI.

Motivele și principalele argumente*Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare:* Celia, SA**Marca comunitară vizată:** marca figurativă „Celia” pentru produse și servicii din clasele 16, 29 și 38 (cererea nr. 2.977.221).**Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției:** reclamanta.**Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției:** mărcile verbale naționale „CELTA” pentru produse din clasa 29.**Decizia diviziei de opoziție:** respingerea opoziției.**Decizia camerei de recurs:** respingerea recursului.

Motivale invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾ pe motiv că nu există risc de confuzie și de asociere între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 12 februarie 2007 — Zipcar Inc./OAPI — Canary Islands Car (ZIPCAR)

(Cauza T-36/07)

(2007/C 82/94)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Zipcar, Inc. (Cambridge, USA) (reprezentanți: M. Elmslie, Solicitor și N. Saunders, Barrister)

Pârâtă: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în fața camerei de recurs: Canary Islands Car SL (Lanzarote, Spania)

Concluziile reclamantei

— anularea în tot a deciziei camerei a doua de recurs din 30 noiembrie 2006 și trimiterea cererii la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pentru continuarea procedurii;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivale și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Zipcar, Inc.

Marca comunitară vizată: Marca verbală ZIPCAR pentru bunuri și servicii din clasele 9, 39 și 42 — cererea nr. 3 139 375

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Canary Islands Car SL

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca verbală națională CICAR pentru servicii din clasa 39

Decizia diviziei de opoziție: Admite opoziția în ceea ce privește serviciile contestate din clasa 39

Decizia camerei de recurs: Respinge recursul

Motivale invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului întrucât nu există nici un risc de confuzie, iar camera de recurs a interpretat greșit atât natura consumatorului mediu al serviciilor în cauză, cât și natura pieței relevante.

Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — El Morabit/Consiliu

(Cauza T-37/07)

(2007/C 82/95)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: Mohamed El Morabit (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: U. Sarikaya, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei atacate a Consiliului.

Motivale și principalele argumente

Reclamantul atacă decizia Consiliului prin care a fost înscris pe lista persoanelor, grupurilor și entităților care sunt supuse măsurilor restrictive prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului ⁽¹⁾.

Reclamantul susține că a fost, într-adevăr, găsit vinovat de către o instanță pentru participare la o organizație criminală cu scop terorist, dar că a formulat apel împotriva respectivei hotărâri judecătorești. Astfel, există șanse reale ca acesta să fie achitat în apel. În acest context, decizia Consiliului apare ca fiind prematură.

⁽¹⁾ JO L 344, p. 70.

**Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — Shell
Petroleum și alții/Comisie**

(Cauza T-38/07)

(2007/C 82/96)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Shell Petroleum NV (Haga, Țările de Jos), Shell Nederland BV (Haga, Țările de Jos) și Shell Nederland Chemie BV (Rotterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: T. Snoep și J. Brockhoff, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

SPNV solicită Curții:

- anularea în întregime a deciziei, în măsura în care se adresează SPNV;
- în subsidiar:
 - anularea articolul 2 litera (d) din decizie, sau
 - reducerea, în mod corespunzător, a amenzii aplicate; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

SNBV solicită Curții:

- anularea în întregime a deciziei, în măsura în care se adresează SNBV;
- în subsidiar:
 - anularea articolul 2 litera (d) din decizie, sau
 - reducerea, în mod corespunzător, a amenzii aplicate; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

SNC solicită Curții:

- anularea articolul 2 litera (d) din decizie, sau reducerea, în mod corespunzător, a amenzii aplicate; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea Deciziei C(2006) 5700 final a Comisiei din 29 noiembrie 2006 în cauza COMP/F/38.638 — Cauciuc butadienă și cauciuc butadienă-stiren în emulsie, prin care Comisia a constatat că reclamantele, împreună cu alte întreprinderi, au încălcat articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind Spațiul Economic European, prin realizarea unui acord asupra obiectivelor de prețuri pentru produse, împărțirea clienților, prin acorduri de neagresiune și schimbul de informații comerciale cu privire la prețuri, concurenți și clienți.

Reclamantele își întemeiază cererea pe încălcarea de către Comisie a articolului 81 CE și a articolelor 7 și 23 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾ al Consiliului, prin:

- a) imputarea încălcării inclusiv societăților Shell Petroleum NV și Shell Nederland BV, deși Comisia recunoaște că doar Shell Nederland Chemie BV a contribuit în mod direct la încălcare;
- b) creșterea cuantumului de bază al amenzii aplicate reclamantelor cu 50 % pentru recidivă, cu încălcarea principiilor proporționalității și al securității juridice;
- c) aplicarea unui coeficient de majorare cu titlu disuasiv, cu încălcarea principiilor egalității de tratament și al proporționalității; și
- d) stabilirea cuantumului de bază al amenzii aplicate reclamantelor, cu încălcarea Liniilor directe privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate ⁽²⁾ și a principiilor proporționalității și al egalității de tratament.

În subsidiar, reclamantele invocă o încălcare a obligației de motivare prevăzută de articolul 253 CE.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a regulilor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1).

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei din 14 ianuarie 1998 intitulată „Linii directe privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 și al articolului 65 alineatul (5) din Tratatul CECO” (JO 1998 C 9, p. 3).

**Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — ENI/
Comisie**

(Cauza T-39/07)

(2007/C 82/97)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Eni SpA (Roma, Italia) (reprezentanți: prof. G. M. Roberti și I. Perego, avvocati)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate în partea în care îi impută răspunderea pentru comportamentele sancționate;
- anularea sau reducerea amenzii aplicate conform articolului 2 din aceeași decizie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Această acțiune este introdusă împotriva aceleiași decizii atacate în cauza T-38/07, Shell Petroleum și alții./Comisie.

ENI consideră nelegală decizia atacată, în măsura în care îi atribuie răspunderea doar pe motivul rolului său de societate care conduce grupul și care controlează întregul capital al societăților care au fost socotite vinovate de presupusele comportamente coluzive sancționate. În această privință, susține că:

- Comisia se bazează în esență pe o prezumție absolută de răspundere legată de structura proprietății, care nu își găsește corespondent și se află în opoziție cu principiile stabilite de practica și de jurisprudența comunitară referitoare la aplicarea articolului 81 CE în legătură cu grupurile de societăți. Această abordare încalcă și principiile fundamentale ale personalității răspunderii și a pedepsei, al legalității și este rezultatul unor erori evidente de apreciere a elementelor de fapt prezentate de către ENI, cu scopul de a răsturna prezumția utilizată de Comisie. În acest context Comisia nu și-a motivat corespunzător propriile aprecieri, încălcând prevederile articolului 253 din Tratatul CE;
- în plus, decizia atacată nu ține cont nici de principiul răspunderii limitate a societăților de capitaluri care se regăsește în dreptul societăților, comun sistemelor de drept ale statelor membre, practicilor juridice internaționale și însuși dreptului comunitar, abordare care pare a fi în același timp în contradicție cu criteriile stabilite în cadrul aplicării dispozițiilor comunitare în domeniul concurenței în caz de succesiune/transfere de întreprinderi. Și sub aceste aspecte decizia atacată apare cu totul lipsită de motivare.

ENI solicită în continuare anularea sau cel puțin reducerea semnificativă a amenzii aplicate, din moment ce Comisia:

- nu a apreciat impactul încălcărilor presupus confirmate asupra pieței respective;
- a aplicat pe nedrept circumstanța agravantă a recidivei, amintind, de altfel, decizii foarte vechi adoptate în temeiul articolului 81 CE și care nu implicaseră reclamanta în nici un fel, nici măcar în considerarea rolului său de societate care conduce grupul;
- în plus, prin excluderea în mod greșit a Syndial din numărul total de destinatari ai deciziei atacate, în contradicție cu criteriile stabilite de jurisprudență, a încălcat articolul 23 din Regulamentul 1/2003, neținând cont în acest context de cifra de afaceri a societății respective.

Recurs introdus în data de 14 februarie 2007 de către José António de Brito Sequeira Carvalho împotriva hotărârii pronunțate în data de 13 decembrie 2006 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-17/05, de Brito Sequeira Carvalho/Comisie

(Cauza T-40/07 P)

(2007/C 82/98)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: José António de Brito Sequeira Carvalho (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: O. Martins, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- declararea recursului ca fiind admisibil și întemeiat;
- obligarea Comisiei să prezinte dosarul conținând toate documentele referitoare la recurent aflate în dosarul său administrativ, la IDOC, la serviciul medical și în orice alt loc, începând cu documentele și actele procedurii inițiale din 2 februarie 2001 privind preținsele probe referitoare la acte defăimătoare care i-ar fi imputabile recurentului;
- obligarea Comisiei să prezinte baza legală a punerii în mișcare de către un funcționar al Comisiei a unei proceduri medicale referitoare la sănătatea mintală a recurentului, imediat după desemnarea sa de către autoritatea împuternicită să facă numiri în cadrul unei anchete administrative referitoare la fapte de defăimare, precum și să prezinte un inventar al actelor respectivei proceduri inițiale;
- anularea hotărârii Tribunalului Funcției Publice al Uniunii Europene pronunțate în cauza F-17/05;
- constatarea ilegalității procedurii medicale care s-a substituit procedurii administrative începute în anul 2001 și aflate încă în desfășurare;
- constatarea încălcării principiului termenului rezonabil de către respectiva procedură care nu a fost încă finalizată;
- constatarea nulității, pe motiv de incompetență, lipsă a motivării și inexistență, a actului unui funcționar al Comisiei din data de 18 iunie 2004, precum și a faptului că acesta nu îi este imputabil Comisiei;
- constatarea inexistenței din punct de vedere juridic a actului autorității împuternicite să facă numiri din data de 28 iunie 2004 precum și a inopozabilității sale recurentului căruia nu i-a fost comunicat;
- constatarea faptului că se păstrează în cadrul Comisiei un dosar paralel ce conține date false cu caracter personal ce îl prejudiciază pe recurent;

- constatarea nulității și a ilegalității actului emis de către un medic la data de 13 iulie 2004 prin care i se interzicea recurentului accesul în clădirile Comisiei, acesta neavând caracterul unei decizii formal motivate a autorității împuternicite să facă numiri;
- constatarea nulității actului din data de 22 septembrie 2004 al unui funcționar al Comisiei care pretindea că prelungește cu șase luni așa zisul concediu medical din oficiu al recurentului, precum și a celorlalte acte ulterioare care se referă la documente anterioare ale unui funcționar al autorității împuternicite să facă numiri din iunie 2004;
- admiterea capetelor de cerere suplimentare prezentate în fața primei instanțe;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În recursul pe care l-a introdus, recurentul susține că Tribunalul a comis o eroare întemeindu-și hotărârea pe o bază legală incorectă, respectiv pe articolul 59 din Statutul funcționarilor referitor la concediul medical din oficiu, pe când, potrivit recurentului, Comisia ar fi încălcat articolul 86 din statut și anexa IX la acesta, precum și textele ce reglementează desfășurarea anchetelor administrative și a procedurilor disciplinare. De asemenea, recurentul susține că Tribunalul a nesocotit dreptul său la apărare și a încălcat articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și principiul unui proces echitabil statuând pe baza unui dosar incomplet și fără să se fi pronunțat asupra pretensei existențe a unui dosar paralel. El susține de asemenea că Tribunalul a încălcat articolul 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului pronunțându-se pe baza unor probe false. Recurentul contestă totodată faptul că Tribunalul nu a statuat în hotărârea atacată cu privire la cererea sa de redeschidere a procedurii. El susține de asemenea că, în mod ilegal, Tribunalul nu a arătat care sunt consecințele juridice ale pretensei incompetențe a autorității care a emis decizia trimiterii sale din oficiu în concediu medical, decizie pe care Tribunalul ar fi trebuit, potrivit recurentului, să o declare inexistentă pe motiv de incompetență și lipsă a motivării.

Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — IPK International-World Tourism Marketing Consultants/Comisie

(Cauza T-41/07)

(2007/C 82/99)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH (München, Germania) (reprezentant: Rechtsanwalt C. Pitschas)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea Deciziei Comisiei Comunităților Europene din 4 decembrie 2006 [C(2006)6452] privind recuperarea fondurilor în valoare de 318 000 EUR, majorate cu dobânzi de întârziere;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C (2006) 6452 a Comisiei din 4 decembrie 2006 privind recuperarea fondurilor pe care reclamanta le-a primit ca avans pentru proiectul ECODATA înaintea anulării deciziei de atribuire a avansului. Această decizie a fost adoptată în aplicarea articolului 256 CE.

Anularea deciziei privind autorizarea unei participări financiare la constituirea unei bănci de date pentru turismul ecologic în Europa s-a realizat prin Decizia Comisiei din 13 mai 2005 și a fost atacată de către reclamantă în fața Tribunalului de Primă Instanță (a se vedea cauza T-297/05).

În motivarea acțiunii, reclamanta susține că decizia atacată este nelegală. Aceasta se sprijină pe o decizie de anulare nelegală și devine pe cale de consecință ea însăși nelegală. În plus, aceasta ar fi un act juridic unilateral, deși dreptul acordat prin această decizie ar fi de natură contractuală și, prin urmare, ar putea fi exercitat numai pe calea unei acțiuni civile în fața instanțelor naționale competente ale unui stat membru.

Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — Dow Chemical și alții/Comisie

(Cauza T-42/07)

(2007/C 82/100)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: The Dow Chemical Company (Midland, Statele Unite ale Americii), Dow Deutschland Inc. (Schwalbach, Germania), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Schwalbach, Germania), Dow Europe GmbH (Horgen, Elveția) (reprezentanți: D. Schroeder, P. Matthey, T. Graf, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- The Dow Chemical Company solicită Tribunalului anularea deciziei în măsura în care îi este aplicabilă;

- Dow Deutschland Inc. solicită Tribunalului anularea articolului 1 din decizie, în măsura în care stabilește că Dow Deutschland Inc. a încălcat articolele 81 CE și 53 SEE începând cu 1 iulie 1996;
- toate reclamantele (și în subsidiar the Dow Chemical Company) solicită Tribunalului reducerea substanțială a amenzilor lor;
- toate reclamantele solicită Tribunalului
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantelor și a altor costuri și cheltuieli privind această acțiune, precum și a costurilor suportate de reclamante pentru a constitui o garanție bancară în locul amenzilor aplicate reclamantelor, care fac obiectul contestațiilor formulate de către acestea și aflate încă pe rolul Tribunalului; și
 - adoptarea oricăror altor măsuri pe care acest Tribunal le consideră necesare.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea lor, reclamantele urmăresc anularea parțială a Deciziei C(2006) 5700 final a Comisiei din data de 29 noiembrie 2006 în cauza COMP/F/38.638 — Cauciuc butadienă și cauciuc butadienă-stiren în emulsie, prin care Comisia a stabilit că reclamantele împreună cu alte întreprinderi au încălcat articolul 81 CE și articolul 53 SEE prin: realizarea unui acord asupra obiectivelor de prețuri pentru produse, împărțirea clienților prin acorduri de neagresiune și schimbul de informații comerciale sensibile privind prețurile, concurenții și clienții în sectoarele cauciuc butadienă și cauciuc butadienă-stiren în emulsie.

În susținerea acțiunii lor, reclamantele invocă trei motive principale:

În primul motiv, împărțit în trei aspecte, The Dow Chemical Company (denumită în continuare „TDCC”) susține săvârșirea unei erori de drept de către Comisie: a) prin stabilirea faptului că TDCC a săvârșit o încălcare, pe baza prezumției că filiala deținută integral urmează în esență instrucțiunile date de societatea-mamă, fără să verifice dacă societatea-mamă a exercitat de fapt o astfel de competență; b) prin impunerea unei amenzi, considerând-o responsabilă pentru încălcări comise de filialele sale; și c) prin neexercitarea competenței de apreciere pentru a decide dacă să adreseze sau nu decizia sa TDCC.

În al doilea motiv, Dow Deutschland Inc. și TDCC susțin săvârșirea unei erori de fapt și de drept de către Comisie în determinarea duratei participării la încălcare a Dow Deutschland Inc., prin reținerea datei de 1 iulie 1996 ca dată la care început încălcarea.

În al treilea motiv, reclamantele pretind că la calcularea sumei de bază a amenzilor ce le-au fost impuse, Comisia a săvârșit erori

de fapt și de drept. Mai precis, ar fi fost săvârșite erori cu privire la aprecierea gravității încălcării, tratamentul diferențiat aplicat de către Comisie privind sumele inițiale, coeficientul de majorare aplicat de către Comisie astfel încât amenzile să aibă suficient efect preventiv și, în sfârșit, cu privire la majorarea sumei inițiale a amenzilor, în funcție de durata încălcării.

Recurs introdus la 14 februarie 2007 de către Neophytos Neophytou împotriva hotărârii pronunțate la data de 13 decembrie 2006 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-22/05, Neophytou/Comisie

(Cauza T-43/07 P)

(2007/C 82/101)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurrent: Neophytos Neophytou (Itzig, Luxemburg) (reprezentant: S. A. Pappas, lawyer)

Intimată: Comisia Comunităților Europene

Concluziile părții reclamante

- desființarea hotărârii recurate și, pe cale de consecință, anularea deciziei contestate a autorității împuternicite să facă numiri;
- obligarea intimetei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul formulat, recurentul solicită anularea hotărârii Tribunalului Funcției Publice pronunțate în cauza F-22/05 prin care, pe de o parte, au fost respinse ca inadmisibile susținerile recurentului făcute în cursul audierii și, pe de altă parte, s-a apreciat că nu a existat o încălcare a principiului nediscriminării.

În susținerea primului motiv, recurentul arată că argumentul său privind componența comisiei de evaluare trebuia să fie considerat admisibil deoarece se întemeiază pe elemente noi de fapt care, potrivit recurentului, au fost descoperite de-abia în cursul procedurii orale. Mai mult, recurentul susține că fiind o problemă de competență, ilegala compunere a unui organ ar fi trebuit analizată din oficiu. În consecință, recurentul arată că susținerea sa referitoare la acest aspect nou nu ar fi trebuit respinsă.

Totodată, recurentul menționează că între această susținere și cel de al doilea motiv invocat referitor la încălcarea principiului nediscriminării din cauza componenței ilegale a comisiei de evaluare există o legătură directă. În acest temei, recurentul susține că Tribunalul Funcției Publice nu a aplicat în mod corect respectivul principiu sau, în orice caz, nu a furnizat o motivare adecvată raportat la caracteristicile specifice ale concursului în cauză. Totodată, Tribunalul nu a înțeles corect motivele invocate de recurent și nu s-a pronunțat asupra unora dintre ele.

Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — Kaučuk/Comisie

(Cauza T-44/07)

(2007/C 82/102)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Kaučuk a.s. (Kralupy nad Vltavou, Republica Cehă) (reprezențanți: M. Powell și M. Kuik, solicitors)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea articolelor 1-3 din decizia atacată, în tot sau în parte, în măsura în care acestea sunt aplicabile reclamantei;
- în subsidiar, anularea articolului 2 din decizia atacată în măsura în care aplică societății Kaučuk o amendă de 17,55 milioane de euro și stabilirea unei amenzi substanțial mai reduse; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea parțială a Deciziei C(2006) 5700 final a Comisiei din data de 29 noiembrie 2006 în cauza COMP/F/38.638 — Cauciuc butadienă și cauciuc stiren-butadienă în emulsie, prin care Comisia a stabilit că reclamanta împreună cu alte întreprinderi a încălcat articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind Spațiul Economic European prin: realizarea unui acord asupra obiectivelor de prețuri pentru produse, împărțirea clienților prin acorduri de neagresiune și schimbul de informații comerciale privind prețurile, concurenții și clienții.

În susținerea acțiunii sale reclamanta afirmă cu privire la Comisie că:

- a săvârșit o eroare de drept prin imputarea reclamantei a comportamentului intermediarei sale de vânzări Tavorex, o entitate juridică independentă;
- a săvârșit o eroare nedemonstrând potrivit cerințelor legale necesare că Tavorex a fost implicată într-o unică și continuă încălcare din noiembrie 1999 până în noiembrie 2002;
- a săvârșit o eroare manifestă de apreciere, stabilind că aceleași fapte sunt suficiente să demonstreze implicarea Tavorex, dar insuficiente să demonstreze implicarea altui producător;
- a săvârșit o eroare de drept prin aplicarea dreptului comunitar al concurenței reclamantei și Tavorex, fără a stabili o legătură suficientă între reclamantă/Tavorex, activitatea în discuție și teritoriul Comunităților Europene, contrar jurisprudenței privind aplicarea extrateritorială a dreptului comunitar al concurenței;
- a săvârșit o eroare manifestă de drept și de apreciere, prin stabilirea faptului că reclamanta, prin intermediul Tavorex, a săvârșit o încălcare privind cauciucul butadienă, un produs pe care reclamanta nu îl produce și nici nu îl vinde;
- nu a determinat, în scopul stabilirii amenzii, dacă reclamanta, prin intermediul Tavorex, a săvârșit o încălcare în mod intenționat sau din neglijență; și
- a săvârșit o eroare manifestă de drept și de apreciere, neaplicând Liniile sale directe privind stabilirea amenzilor.

Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — Unipetrol/Comisie

(Cauza T-45/07)

(2007/C 82/103)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Unipetrol a.s. (Praga, Republica Cehă) (reprezențanți: J. Matějček și I. Janda, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate în tot sau în parte, cel puțin în cât privește Unipetrol;
- în subsidiar, exercitarea de către Tribunal a deplinei sale jurisdicții; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei C(2006) 5700 final a Comisiei din 29 noiembrie 2006 în cauza COMP/F/38.638 — Cauciuc butadienă și cauciuc butadienă-stiren în emulsie, prin care Comisia a stabilit că reclamanta, împreună cu alte întreprinderi a încălcat articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind Spațiul Economic European prin: realizarea unui acord asupra obiectivelor de prețuri pentru produse, împărțirea clienților prin acorduri de neagresiune și schimbul de informații comerciale privind prețurile, concurenții și clienții.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta afirmă cu privire la Comisie că:

- a săvârșit o eroare de apreciere prin respingerea probelor potrivit cărora deținerea de către reclamată a tuturor acțiunilor în societatea Kaučuk era de natură pur financiară, sau, în subsidiar, a săvârșit o eroare manifestă de apreciere prin respingerea probelor care au dovedit faptul că Kaučuk funcționa pe piață ca o entitate autonomă, fără nicio intervenție din partea reclamantei în vânzările Kaučuk și în politica sa de marketing privind cauciucul butadienă-stiren în emulsie; și
- a săvârșit o eroare de drept prin imputarea aceluiași comportament de două ori la două entități diferite respectiv, societății Kaučuk și acționarului societății Kaučuk, reclamata.

Celelalte motive și principale argumente invocate de reclamantă, sunt identice sau similare cu cele invocate în Cauza T-44/07, *Kaučuk/Comisie*.

Acțiune introdusă la data de 21 februarie 2007 — ratiopharm/OAPI (BioGenerix)

(Cauza T-47/07)

(2007/C 82/104)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: ratiopharm GmbH (Ulm, Germania) (reprezentant: S. Völker, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 20 decembrie 2006 în cauza R1047/2004-4 privind cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 001701762;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marca verbală „BiogeneriX” pentru produse și servicii din clasele 5, 35, 40 și 42 (număr de înregistrare: 1 701 762).

Decizia examinatorului: Refuzul înregistrării

Decizia camerei de recurs: Respingerea recursului

Motivele invocate: Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât marca a cărei înregistrare se cere prezintă nivelul minim necesar în ceea ce privește caracterul distinctiv și nu există cerințe imperative specifice referitoare la disponibilitate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 21 februarie 2007 — ratiopharm/OAPI (BioGeneriX)

(Cauza T-48/07)

(2007/C 82/105)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ratiopharm GmbH (Ulm, Germania) (reprezentant: Rechtsanwalt S. Völker)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 20 decembrie 2006 în cauza R1048/2004-4 privind cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 002603124;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marca verbală „BioGeneriX” pentru produse din clasele 1 și 5 (număr de înregistrare: 2 603 124).

Decizia examinatorului: Refuzul parțial al înregistrării.

Decizia camerei de recurs: Respingerea recursului.

Motivele invocate: Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât marca a cărei înregistrare se cere prezintă nivelul minim necesar în ceea ce privește caracterul distinctiv și nu există cerințe imperative specifice referitoare la disponibilitate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 14 februarie 2007 — Movimondo Onlus/Comisie

(Cauza T-52/07)

(2007/C 82/106)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Movimondo Onlus (Roma, Italia) (reprezentanți: P. Vitali, G. Verusio, prof. G. M. Roberti și A. Franchi, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate;
- în subsidiar, în temeiul art. 241 CE, declararea articolelor 133 și 175 din Regulamentul nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 ca fiind nelegale și inaplicabile;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Prin prezenta acțiune, Asociația Movimondo ONLUS — Organizație neguvernamentală de cooperare și solidaritate internațională — solicită, în temeiul art. 230 paragraful 4 CE, anularea Deciziei Comisiei din 1 decembrie 2006, C (2006) 5802 def, prin care se aplică o sancțiune administrativă organizației neguvernamentale (ONG) MOVIMONDO,

pentru încălcarea gravă a eticii profesionale și neîndeplinirea gravă a obligațiilor contractuale.

2. Sub acest aspect, trebuie precizat că raporturile contractuale cu Comisia, în domeniul ajutoarelor umanitare și al intervențiilor în cadrul cooperării pentru dezvoltare, sunt reglementate de contracte denumite *Grant Agreements*, în cadrul Acordurilor Cadru de Parteneriat (*Framework Partnership Agreement*: denumite în continuare FPA) și de condițiile contractuale generale. În speță, FPA ECHO privind evenimentele în legătură cu care Comisia a decis să aplice sancțiunea contestată, sunt:

— FPA nr. 3-134 încheiat în data de 6 noiembrie 2003;

— FPA nr. CCP 99/0119 din 26 februarie 1999.

3. În susținerea acțiunii sale în anulare a deciziei din 1 decembrie 2006, Movimondo invocă cinci motive.

Prin primul motiv, reclamanta invocă o încălcare a articolelor 93, 96 și 114 din Regulamentul nr. 1605/2002 al Consiliului privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene și ridică o excepție de nelegalitate a articolelor 133 și 175 din Regulamentul Comisiei nr. 2342/2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului Consiliului nr. 1605/2002, datorată încălcării articolului 183 din Regulamentul Consiliului nr. 2988/1995 din 18 decembrie 1995.

Prin al doilea motiv, reclamanta invocă aprecierea eronată și incompletă a Comisiei cu privire la faptele imputate, precum și inexistența unor date definitive pe care să se întemeieze decizia de sancționare.

Prin al treilea motiv, reclamanta invocă încălcarea principiului general al dreptului la apărare.

Prin al patrulea motiv, reclamanta invocă o eroare de apreciere a faptelor reținute pentru fundamentarea sancțiunii și imputarea unor fapte inexistente. În același timp, aceasta invocă încălcarea principiului proporționalității și lipsa motivației în raport de caracterul „efectiv, proporțional și descurajant” descris de articolul 114 din Regulamentul financiar nr. 1605/2002.

În sfârșit, prin al cincilea motiv, reclamanta invocă, în primul rând, caracterul imprecis al proiectelor care constituie temeiul deciziei atacate, precum și împlinirea termenului de prescripție. În același timp, invocă inexistența unui act comunitar care să prevadă sancțiunea, precum și încălcarea articolelor 2 paragraful (2) și 3 paragraful (1) din Regulamentul Consiliului nr. 2988/95 din 18 decembrie 1995. În al doilea rând, reclamanta invocă încălcarea articolelor 175 și 133 din Regulamentul Comisiei nr. 2342/2002.

Acțiune introdusă în data de 19 februarie 2007 — Vtesse Networks Ltd./Comisie**(Cauza T-54/07)**

(2007/C 82/107)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Vtesse Networks Ltd. (St. Albans, Anglia) (reprezentant: H. Mercer, Barrister)*Pârâtă:* Comisia Comunităților Europene**Concluziile reclamantei**

- anularea articolului 1 din decizie în măsura în care prin acesta se stabilește faptul că obligarea de către Regatul Unit a societății BT plc la plata impozitului pe clădiri aferent perioadei 1995 — sfârșitul anului 2005 nu constituie un ajutor în sensul articolului 87 alineat (1) CE;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei 2006/951/CE ⁽¹⁾ a Comisiei din 12 octombrie 2006 prin care se stabilește faptul că obligarea de către Regatul Unit a societăților BT plc și Kingston Communications plc la plata impozitului pe clădiri aferent perioadei cuprinse între 1995 și sfârșitul anului 2005 nu constituie un ajutor în sensul articolului 87 alineat (1) CE.

Reclamanta susține că, în decizia amintită, Comisia nu a luat în considerare și/sau cercetat dezavantajul concurențial marginal înregistrat de către reclamantă în raport cu BT plc la momentul participării în concurență cu de aceasta din urmă la licitațiile pentru atribuirea către clienți a contractelor de închiriere a unor linii de telecomunicație individuale, de mare capacitate, pe bază de fibre optice.

Reclamanta invocă faptul că, aplicând prevederile articolului 87 alineat (1), Comisia a comis o eroare de drept, mai cu seamă prin nedefinirea pieței relevante și, ca urmare, prin neidentificarea avantajului de fapt acordat în domeniul concurenței marginale prin stabilirea impozitului pe clădiri datorat de BT plc.

Mai mult, în opinia reclamantei, pârâta a comis o eroare vădită de evaluare a semnificației și relevanței categoriei de contracte pentru a căror atribuire care au concurat reclamanta și BT plc, și nu a cercetat suficient circumstanțele concurenței marginale, toate acestea conducând la identificarea de către Comisie a cotei de piață deținute de BT plc ca fiind de 12 %, în vreme ce, în opinia reclamantei, cea mai relevantă cotă de piață deținută de BT plc era de 78 %.

În fine, reclamanta susține că decizia atacată nu a fost suficient motivată de către Comisie în privința concurenței reale existente între reclamantă și BT.

⁽¹⁾ Decizia 2006/951/CE a Comisiei din 12 octombrie 2006 privind aplicarea de către Regatul Unit a unui impozit pe clădiri în cadrul infrastructurii de telecomunicații din Regatul Unit [Nr. C 4/2005 (ex NN 57/2004, ex Cp 26/2004) notificată prin actul nr. C(2006) 4378] (JO 2006 L 383, p. 70).

Acțiune introdusă la data de 23 februarie 2007 — Țările de Jos/Comisie**(Cauza T-55/07)**

(2007/C 82/108)

*Limba de procedură: olandeza***Părțile***Reclamant:* Regatul Țărilor de Jos (reprezențanți: H.G. Sevenster și D.J.M. de Grave, agenți)*Pârâtă:* Comisia Comunităților Europene**Concluziile reclamantului**

- anularea parțială a Deciziei Comisiei din 14 decembrie 2006 care exclude de la finanțarea comunitară anumite cheltuieli efectuate de statele membre și acoperite din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, în măsura în care această decizie privește Țările de Jos și mai ales corecția financiară aplicată în ceea ce privește plata solicitată pentru cheltuieli neeligibile din fondul FEOGA, secțiunea Garantare, pentru anul 2002, în valoare de 5,67 milioane de euro, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale Regatul Țărilor de Jos invocă în primul rând încălcarea articolului 4 din Regulamentul nr. 2603/1999 ⁽¹⁾ prin aplicarea și interpretarea eronată a noțiunii de „cheltuieli multianuale” în sensul acestui articol.

În al doilea rând, reclamantul invocă încălcarea articolului 44 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1257/1999 ⁽²⁾ precum și a principiului așteptărilor legitime, prin impunerea unei corecții financiare aplicate la întreaga sumă, drept consecință a procedurii urmate de autoritățile olandeze, deși Comisia aprobase înainte declarația făcută în cadrul secțiunii Garantare în cursul procedurii de aprobare a documentelor privind planul olandez de dezvoltare rurală 2000-2006.

În subsidiar reclamantul susține încălcarea articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/1999 ⁽³⁾ și a articolului 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 729/70 ⁽⁴⁾ prin aplicarea eronată a acestora în cadrul deciziei atacate, pentru că procedura urmată de Regatul Țărilor de Jos nu a cauzat niciun prejudiciu financiar Comunității Europene.

În continuare în subsidiar reclamantul invocă încălcarea principiului proporționalității prin impunerea unei corecții financiare aplicate la întreaga sumă, deși Regatul Țărilor de Jos a utilizat în mod corect fondurile FEOGA — ceea ce este de necontestat — în sensul că procedura urmată de Regatul Țărilor de Jos nu a cauzat niciun prejudiciu financiar Comunității Europene.

În final, reclamantul invocă încălcarea principiului motivării, pentru că impunerea unei corecții financiare aplicate la întreaga sumă s-a făcut fără motivare și în mod contrar constatărilor organului de conciliere, deși Regatul Țărilor de Jos a utilizat în mod corect fondurile FEOGA — ceea ce este de necontestat — în sensul că procedura urmată de Regatul Țărilor de Jos nu a cauzat nici un prejudiciu financiar Comunității Europene.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2603/1999 al Comisiei din 9 decembrie 1999 de stabilire a dispozițiilor tranzitorii privind sprijinul pentru dezvoltare rurală prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului (JO L 316, p. 26).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) și de modificare și abrogare a anumitor regulamente (JO L 160, p. 80).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 160, p. 103).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 729/70 al Consiliului din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 94, p. 13).

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 februarie 2007 — Banca Sanpaolo Imi/Comisia

(Cauza T-37/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/109)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a patra lărgite a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 109, 4.5.2002.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 februarie 2007 — Banca Intesa Banca Commerciale italiana/Comisie

(Cauza T-39/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/110)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a patra extinse a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 109, 4.5.2002.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 februarie 2007 — Capitalia, fosta Banca di Roma/Comisie

(Cauza T-40/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/111)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a patra extinse a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 109, 4.5.2002.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 februarie 2007 — MCC/Comisie

(Cauza T-41/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/112)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a patra lărgite a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 109, 4.5.2002.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (camera a doua) din
data de 1 martie 2007 — Sundholm/Comisie

(Cauza F-30/05) ⁽¹⁾

(Funcționari — Evaluare — Raport privind evoluția carierei
— Realizarea evaluării pe anul 2003 — Obligația de motivare
a raportului — Dreptul la apărare)

(2007/C 82/113)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Asa Sundholm (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți:
inițial S. Orlandi, X. Martin, A. Coolen și E. Marchal, apoi
S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen și E. Marchal, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți:
C. Berardis-Kayser și M. Velardo, agenți, asistați de F. Herbert și
L. Eskenazi, avocats)

Obiectul cauzei

Anularea raportului privind evoluția carierei reclamantei pentru
exercițiul de evaluare pe anul 2003

Dispozitivul hotărârii

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 193, 6.8.2005, p. 31 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul de
Primă Instanță al Comunităților Europene cu numărul T-197/05 și
trimisă Tribunalului Funcției Publice prin ordonanța din
15.12.2005).

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (camera a doua) din
data de 1 martie 2007 — Fardoom și Ashbrook/Comisie

(Cauza F-72/05) ⁽¹⁾

(Funcționari — Rambursarea cheltuielilor — Cheltuieli
afereente delegațiilor — Refuzul de a semna ordinele de depla-
sare întocmite în cadrul activității sindicale — Interesul de a
exercita acțiunea — Inadmisibilitate)

(2007/C 82/114)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Mohammad Reza Fardoom (Roodt-sur-Syre, Luxem-
burg) și Michael Ashbrook (Strassen, Luxemburg) (reprezentanți:
inițial G. Bounéou și F. Frabetti, apoi F. Frabetti, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Bers-
cheid și V. Joris, agenți)

Obiectul cauzei

Anularea deciziei Comisiei de a nu semna ordinele de deplasare
întocmite de reclamanți în cadrul activității lor sindicale

Dispozitivul hotărârii

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Părțile suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 229, 17.9.2005, p. 37 (cauza a fost înregistrată inițial la Tribu-
nalul de Primă Instanță al Comunităților Europene sub numărul
T-291/05 și a fost transferată la Tribunalul Funcției Publice al Uniunii
Europene prin ordonanța din 15.12.2005).

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (camera a doua) din data de 1 martie 2007 — Neirinck/Comisie

(Cauza F-84/05) ⁽¹⁾

(Funcționari — Agent temporar — Admisibilitate — Cerere în temeiul articolului 90 alineatul (1) din Statutul funcționarilor — Principiul protecției încrederii legitime — Pretinsă promisiune de recrutare)

(2007/C 82/115)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Wineke Neirinck (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: G. Vandersanden, L. Levi și C. Ronzi, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Martin și L. Lozano Palacios, agenți)

Obiectul cauzei

O cerere de daune-interese care urmărește repararea prejudiciului pe care reclamanta susține că l-ar fi suferit pentru că nu a fost angajată ca agent temporar, ca urmare a unei pretinse erori din partea administrației pârâtei

Dispozitivul hotărârii

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Părțile suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 281, 12.11.2005, p. 29 (cauza a fost înregistrată inițial la Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene sub numărul T-334/05 și a fost transferată la Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene prin ordonanța din 15.12.2005).

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (camera a treia) din data de 14 februarie 2007 — Fernández Ortiz/Comisie

(Cauza F-1/06) ⁽¹⁾

(Funcționari — Recrutare — Perioadă de probă — Concediere după terminarea perioadei de probă)

(2007/C 82/116)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Fernández Ortiz (Madrid, Spania) (reprezentant: J. R. Iturriagoitia Bassas, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: F. Clotuche-Duvieusart, L. Lozano Palacios și L. Escobar Guerrero, agenți)

Obiectul cauzei

Anularea deciziei prin care Comisia Comunităților Europene a dispus concedierea reclamantului după terminarea perioadei sale de probă.

Dispozitivul hotărârii

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile sale cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 74, 25.3.2006.

Acțiune introdusă la data de 18 decembrie 2006 — Meister/OAPI

(Cauza F-138/06)

(2007/C 82/117)

Limba de procedură: germană

Părțile

Reclamant: Herbert Meister (Alicante, Spania) (reprezentant: Hans-Joachim Zimmermann)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI)

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei de respingere emisă de președintele OAPI la data de 18 septembrie 2006, în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene;
- în subsidiar, anularea deciziei de respingere emisă de președintele OAPI la data de 18 septembrie 2006, în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene precum și a deciziei scrise de respingere emisă de președintele OAPI la data de 20 septembrie 2006 (datată 18 septembrie 2006);
- în continuare în subsidiar, anularea deciziei scrise a președintelui OAPI din data de 20 septembrie 2006, întemeiată pe articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene;

- în subsidiar, anularea comunicării OAPI din 9 iunie 2006 referitoare la punctele de promovare definitive pentru anul 2006 („definitive Promotion Points 2006”);
- în subsidiar, anularea deciziei președintelui OAPI de respingere din data de 27 noiembrie 2006;
- obligarea OAPI să-i plătească reclamantului o sumă corespunzătoare, până la concurența retribuției anuale, dar oricum nu mai puțin de 45 000 Euro;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul este angajat ca funcționar în cadrul Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne în Alicante (Spania) și contestă rapoartele de evaluare ce trebuie întocmite de pârât la fiecare doi ani, pentru conținutul eronat și incorect al acestora, respectiv pentru neîntocmirea lor repetată. Pentru aceste motive, reclamantul solicită anularea tuturor deciziilor emise de pârât în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene precum și corectarea greșelilor privind punctele de promovare care i-au fost acordate pentru anul 2006.

Reclamantul califică totodată încălcarea de către pârât a prevederilor articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene, în defavoarea sa, în acești ani ca fiind o nerespectarea premeditată și imorală a drepturilor sale de angajat și ca urmare solicită daune morale pe motiv de hărțuire la locul de muncă („mobbing”) și de nesocotire continuă a drepturilor sale personale nepatrimoniale.

Acțiune introdusă la data de 26 ianuarie 2007 — Chassagne/Comisie

(Cauza F-8/07)

(2007/C 82/118)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Olivier Chassagne (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: Y. Minatchy, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziilor Comisiei din data de 23 iunie 2006 și din 27 octombrie 2006 și dispunerea măsurilor care decurg din acest fapt, în privința reclamantului;
- dispunerea măsurilor necesare pentru respectarea drepturilor și intereselor reclamantului;

- obligarea pârâtei să-i plătească reclamantului daune-interese în valoare de un euro;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin deciziile atacate, Comisia a dispus ca reclamantul, funcționar în cadrul DG TREN, la momentul respectiv fiind detașat cu jumătate de normă în cadrul sindicatului, să fie trecut de pe lista respectivei DG pe lista „lista A*10 a anexei IV” în temeiul exercițiului de promovare 2006.

În susținerea acțiunii, reclamantul a invocat în principal faptul că aceste decizii: i) încalcă principiul referitor la obligația de motivare, ii) sunt lipsite de un fundament legal, iii) încalcă articolul 6 alineatul (3) litera (b) din Dispozițiile generale de executare a articolului 43 din Statutul funcționarilor.

Acțiune introdusă în data de 7 februarie 2007 — Scozzaro/ EMEA

(Cauza F-13/07)

(2007/C 82/119)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Salvatore Scozzaro (Broxbourne, Regatul-Unit) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocats)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA)

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei din data de 31 martie 2006 prin care directorul executiv al EMA a respins cererea reclamantului privind sesizarea comisiei de invaliditate, precum și a deciziei din data de 25 octombrie 2006 prin care a fost confirmată decizia mai sus amintită.
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În data de 17 martie 2005, reclamantul, agent temporar în cadrul EMA, a fost victima unui accident de muncă, în urma căruia ar fi devenit inapt să își exercite activitatea. În data de 14 februarie 2006, a fost informat că nu îi va fi reînnoit contractul după data de 15 octombrie 2006. Cererea sa privind sesizarea comisiei de invaliditate a fost respinsă.

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă în special încălcarea articolului 31 alineatul (1) și a articolului 33 alineatul (1) din Regimul aplicabil celorlalți agenți, astfel cum au fost interpretate de către Tribunalul Funcției Publice în hotărârea sa din data de 16 ianuarie 2007, Gesner/OAPI (F-119/05, nepublicată încă în Culegere).

Acțiune introdusă în data de 27 februarie 2007 — Caló/Comisie

(Cauza F-14/07)

(2007/C 82/120)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Giuseppe Caló (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei de a respinge candidatura reclamantului pentru postul de director în cadrul direcției „Statistici privind întreprinderile” a Biroului „Statistici” al Comunităților Europene;
- anularea deciziei de a-l numi pe dl X în respectivul post;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant a sumei simbolice de un euro cu titlu de daune-interese pentru greșeală de serviciu;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul, funcționar în cadrul Comisiei, a contestat în fața Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene, pe de o parte, decizia de a-l reîncadra în funcția de consilier principal în cadrul DG în care fusese repartizat ⁽¹⁾ și, pe de altă parte, decizia de a respinge candidatura sa pentru un post de director în cadrul aceleiași DG ⁽²⁾; totodată, a contestat în fața Tribunalului Funcției Publice ⁽³⁾ deciziile adoptate în cadrul reorganizării DG Eurostat prin care a fost respinsă candidatura sa pentru un post de director. În prezent, reclamantul contestă decizia de a respinge candidatura sa pentru un alt post de director în cadrul aceleiași DG și de a numi în acel post un alt candidat.

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă în special existența unei erori vădite de apreciere precum și încălcarea: i) articolelor 7, 29 și 45 din Statutul funcționarilor; ii) a regulilor privind evaluarea, selecția și numirea membrilor personalului cu funcții superioare de conducere al Comisiei, astfel cum au fost definite într-o comunicare din data de 22 noiembrie 2000; iii) a regulilor privind evaluarea personalului cu funcții superioare de conducere de grad A1 și A2, astfel cum au fost definite într-o comunicare din data de 10 martie 2004; iv) a anunțului pentru ocuparea unor posturi vacante COM/2006/164.

⁽¹⁾ Cauza T-118/04 (JO C 118, 30.4.2004, p. 47).

⁽²⁾ Cauza T-134/04 (JO C 146, 29.5.2004, p. 6).

⁽³⁾ Cauza F-79/06 (JO C 237, 30.9.2006, p. 17).

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din data de 27 februarie 2007 — Rounis/Comisie

(Cauza F-78/05) ⁽¹⁾

(2007/C 82/121)

Limba de procedură: franceza

Președintele camerei întâi a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 271, 29.10.2005, p. 22.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din data de 14 februarie 2007 — Geert Haelterman ș. a./Comisia

(Cauza F-102/06) ⁽¹⁾

(2007/C 82/122)

Limba de procedură: franceza

Președintele camerei a doua a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 261, 28.10.2006, p. 35.